

การใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โดย
นางสาวสุชานันท์ ตาลเจริญธรรม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา

โดย

นางสาวสุชานันท์ ตาลเจริญธรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

MARRIED LIFE BEFORE MARRIAGE : MALE / FEMALE
UNDERGRADUATE STUDENTS

By
Suchanant Tanjaroentham

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธ์

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
MASTER OF ARTS
Program of Public and Private Management
Graduate School
SILPAKORN UNIVERSITY
2010

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง "การใช้ชีวิตคู่
ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา" เสนอโดย นางสาวสุชานันท์ ตาลเจริญธรรม
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ภาครัฐและภาคเอกชน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ บัวหล้า

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.สรวรรษา ชื้อล้อม)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิโรจน์ เกษฎาต์กษณ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ บัวหล้า)

...../...../.....

51601778 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คำสำคัญ : การใช้ชีวิตคู่/ ก่อนแต่งงาน

สุชานันท์ ตาลเจริญธรรม : การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : อ.ดร.ธีรพงษ์ บัวหล้า. 64 หน้า.

การศึกษาในเรื่อง การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อทราบการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา (2) เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และ (3) มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

ผลการศึกษา โดยวิธีเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก นักศึกษาจำนวน 5 ราย พบว่าการตัดสินใจมาใช้ชีวิตคู่ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมาจากความรัก ต้องการที่ปรึกษาและตามเพื่อน ใช้ชีวิตแบบสามีภรรยา การแบ่งหน้าที่เป็นไปตามบทบาททางเพศของสังคมไทย โดยนักศึกษาทั้งสองฝ่ายมีมุมมองของปัญหา 4 ลักษณะคือ การรักษาสัมพันธภาพระหว่างกัน ความรู้เรื่องเพศ การตั้งครภไม่พึงประสงค์ และความสัมพันธ์ในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษานี้แบ่งเป็น 2 ด้านคือ ด้านนโยบาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับเพศศึกษาเริ่มตั้งแต่ชั้นประถม การปลูกฝังค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ส่งเสริมให้ครอบครัวเปิดใจรับฟังปัญหาทุกด้านที่วัยรุ่นต้องการคำปรึกษา และด้านการศึกษาในอนาคต ควรศึกษาการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันทั้งฝ่ายชายและหญิงศึกษาหลังจากจบการศึกษาทั้งสองฝ่ายยังใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันต่อไปหรือไม่ กลุ่มประชากรอื่น และกลุ่มที่เลือกใช้ชีวิตคู่โดยไม่แต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรส ซึ่งจะมีนักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่กันต่อไปโดยไม่มีการจัดงานแต่งงาน หรือการจดทะเบียนสมรส

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา .....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ .....

51601778 : MAJOR : PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEY WORDS : MARRIED LIFE / BEFORE MARRIAGE

SUCHANANT TANJAROENTHAM : MARRIED LIFE BEFORE MARRIAGE :
MALE/ FEMALE UNDERGRADUATE STUDENTS. INDEPENDENT STUDY ADVISOR :
THEERAPHONG BUALAR, Ph.D. 64 pp.

Studies on the subject: Married life before marriage: male/female undergraduate students. The aims of this study are to (1) note the decisions between life partners (male/female undergraduate students) before marriage, (2) investigate family lives of students outside of marriage and (3) offer a view of problems (between students in higher education) that may arise from the stress of family life.

The study will involve qualitative methods and the use of in-depth interviews. Five students found that the decision to marry was a practical one. Students viewed marriage from the point of view of love. Consultants suggest that friends make the best married couples. People are divided as to gender roles in Thai society. Students indicate that problems include sexual knowledge, unwanted pregnancies and the future of relationships.

Recommendations for this study were as divided into two areas. The first includes policy agencies that should determine a relevant sex education curriculum in primary school, cultivate the values of love and family support and encourage teenagers in families to listen to all good advice. The second concerns the future of education, which should study the married lives of male and female education students after graduation or those who are living together unmarried without the benefit of state or family recognition. This latter group may be just as settled as those who are married despite the lack of a wedding.

Program of Public and Private Management Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010

Student's signature .....

Independent Study Advisor's signature .....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร. ชีรพงษ์ บัวหล้า อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง ในการตรวจแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ของการศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

อนึ่ง ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สวรรยา ชื่อเลื่อม และอาจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาถักษณ์ ที่กรุณาตรวจสอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำวิธีการในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และแนะนำส่วนที่ยังบกพร่อง พร้อมกันนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณนักศึกษาทุกท่านให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา - มารดา อาจารย์ผู้สอนคณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำสั่งสอน และให้การศึกษแก่ผู้วิจัย จนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	4
ขั้นตอนของการศึกษา	4
คำจำกัดความ	5
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษา	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	7
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	10
แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส	14
แนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
3 ระเบียบวิธีวิจัย	30
การออกแบบงานวิจัย	30
หลักเกณฑ์การเลือกพื้นที่ในการศึกษา	31
หลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะประชากรที่ใช้ในการศึกษา	31
กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา	31
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32

บทที่	หน้า
การออกแบบสัมภาษณ์	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 การตัดสินใจใช้ชีวิตก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชาย หญิง ระดับอุดมศึกษา	34
ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็น นักศึกษา	36
ตอนที่ 3 มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่	39
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการศึกษา	46
อภิปรายผลการศึกษา	48
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	58
ภาคผนวก ก ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์	59
ภาคผนวก ข แนวการสัมภาษณ์.....	61
ประวัติผู้วิจัย	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมและยุค โลกาภิวัตน์ การรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย สังคมเกิดปัญหาต่างๆ มากขึ้น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ยาเสพติด การแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ความรุนแรงในสังคม ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่ากลัว และปัญหาสุดท้ายเกิดจากเจตคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การปล่อยเนื้อปล่อยตัว การมีเพศสัมพันธ์กันง่ายๆ เมื่อมีความพอใจวัยรุ่นหญิงชายมีประสบการณ์ทางเพศเร็ว มีการแลกเปลี่ยนคู่นอน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การสำส่อนทางเพศ การเบียดเบียนทางเพศ (เพ็ญพรรณ อภิศิวานนท์ 2546)

สถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นสังคมของนักศึกษา เพราะนักศึกษาเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นระยะที่เรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเอง การพึ่งพาตนเองหรือการก้าวเปลี่ยนเป็นผู้ใหญ่ สภาพสังคมของนักศึกษานั้น เกี่ยวข้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในวงกว้าง กล่าวคือ สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงจากสังคมสมัยเก่า ซึ่งเป็นแบบง่ายๆ มาสู่สังคมสมัยใหม่ที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อน นอกจากนี้การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาทำให้มีโอกาสใกล้ชิด และสนิทสนมกันมากขึ้น ภายใต้อิทธิพลของวัฒนธรรมสมัยใหม่ มีเหตุปัจจัยหลายประการที่ทำให้นักศึกษา อาจจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ประกอบกับเหตุที่สังคมเปลี่ยนแปลงไป เด็กขาดที่ปรึกษาทางใจ ห่างเหินพ่อแม่ และสังคมก็แวดล้อมเต็มไปด้วยสิ่งส่งเสริมการมรณต่าง ๆ ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยมีได้เตรียมตัวล่วงหน้า (วัฒนามหาราช 2544)

ปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน ที่สำคัญปัญหาหนึ่งก็คือ พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน ซึ่งมีปรากฏให้เห็นกันมากไม่ว่าในสังคมต่างประเทศ หรือในสังคมไทย และพฤติกรรมเหล่านี้ ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ เพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน โดยในแต่ละพื้นที่จะมีการให้นิยามของการอยู่ร่วมกัน โดยมีได้แต่งงานหรือ "การอยู่ก่อนแต่ง" ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมนั้นๆ อย่างในสหรัฐอเมริกาได้ให้นิยามของ

การอยู่ก่อนแต่งว่าเป็นรูปแบบของการ “เกี้ยวพาราสี” (Courtship) ซึ่งท้ายที่สุดของพฤติกรรมนี้ก็ต้องจบลงที่การแต่งงาน เพราะสังคมอเมริกัน ถือว่าการแต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นการแสดงออกถึงความมั่นคงในการใช้ชีวิตคู่ เหตุที่สังคมอเมริกามีความคิดเช่นนั้น ก็เป็นเพราะคนอเมริกันมีการดำเนินชีวิตคู่ (ก่อนแต่ง) ด้วยวิธีการทดลองใช้ชีวิตร่วมกันก่อน โดยจะอยู่ร่วมกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (ประมาณ 1-2 ปี) เมื่อเห็นว่าไปด้วยกันได้ จึงตัดสินใจแต่งงาน แต่ก็มีบางคู่ที่ต้องแยกทางกัน เนื่องจากเข้ากันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้สังคมอเมริกันจึงถือว่า หากคู่ใดได้แต่งงานกันจะเป็นตัวชี้ว่าคู่ นั้นได้แสดงออกถึงความมั่นคงในการใช้ชีวิตคู่ (Barardo 1995 : 118, อ้างถึงใน โสพิณ หมูแก้ว 2544)

จากพฤติกรรมหลายๆ อย่างที่เกิดขึ้น เช่น การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิง หรือพฤติกรรมอื่นๆ ที่แสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้เกิดการสนิทสนมกันมากขึ้น จึงมีแนวโน้มให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์กันเกิดขึ้น และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน หรือการใช้ชีวิตร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงานเกิดขึ้นเมื่อมีโอกาส การเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้เด็กขาดการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร มีสิ่งยั่วยุมากขึ้นทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยไม่ได้ตั้งตัวเกิดขึ้น และแนวโน้มการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อยกับคู่อริ หรือเพื่อน ทั้งในสถาบันเดียวกัน และนอกสถาบัน (วารุญญา กุลดิลก 2541) จากการสำรวจของเอแบคโพลในปี 2543 พบว่าร้อยละ 50.7 ของนักศึกษา โดยฝ่ายชายเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 18-20 ปี ซึ่งกำลังเริ่มเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งในสังคมไทยจะมองว่าคนวัยนี้อยู่ในช่วงที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่ควรมีเรื่องความรักเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมไปถึงวัยนี้ยังไม่พร้อมในการรับผิดชอบกับปัญหาที่จะเกิดตามมา (โสพิณ หมูแก้ว 2545)

สำหรับคนไทยแล้ว การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาของชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นระบบมาก่อน แต่ก็เป็นที่รับรู้ของคนทั่วไปในลักษณะของ “การอยู่ก่อนแต่ง” ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และมีความแพร่หลายในสังคมไทยปัจจุบัน ดังปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือ หรือสื่อต่างๆ เช่น การเปิดเผยของศิลปินดารานักร้องว่าใช้ชีวิตอยู่กับคนจีนสามีภรรยา กับคนรัก เพื่อเป็นการทดลองอยู่ด้วยกัน จะได้ศึกษานิสัยใจคอที่แท้จริงว่าเข้ากันได้หรือไม่ และไม่คิดว่าเป็นสิ่งที่เสียหาย เป็นต้น จำนวนของผู้ที่ตกลงใจใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับคนรัก โดยไม่มีการจดทะเบียนสมรสหรือไม่มีการแต่งงานกัน นับวันยิ่งเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ และผู้คนในสังคมก็มีมุมมองที่แตกต่างกันไป โดยคนรุ่นพ่อแม่หรือปู่ย่า อาจจะรู้สึกตกใจหรือรับไม่ได้ ในขณะที่คนรุ่นหนุ่มสาวอาจมองในด้านดี เพราะเป็นการเรียนรู้นิสัยที่แท้จริงกันก่อนตัดสินใจร่วมชีวิตแต่งงาน หรือมีลูกด้วยกันต่อไป ซึ่งไม่ว่าจะเป็น “การอยู่ร่วมกันก่อนแต่ง” หรือ “การแต่งก่อน

อยู่” ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายที่ต้องคิด และตัดสินใจมากกว่าผู้ชาย และสอดคล้องกับความคิดเห็นอีกด้านหนึ่งที่มองว่าการอยู่ร่วมกันของหนุ่มสาวไทยที่ยังไม่ได้แต่งงานเป็นการเลียนแบบวัฒนธรรมในสังคมตะวันตก ขณะที่ค่านิยมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของผู้หญิงที่ต้องรักษาวงศ์วานตัวยังคงดำรงอยู่อย่างเหนียวแน่นในสังคมไทย จากการเปิดเผยของเจ้าของหอพักแห่งหนึ่งบริเวณรอบนอกวิทยาลัยที่ให้บริการหอพักเช่ามานานับสิบปีแล้วว่า เดิมหอพักต่างๆ จะแยกเป็นหอพักชายและหอพักหญิง มีกฎระเบียบของหอพักที่ควบคุมนักเรียนนักศึกษา แต่การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมหลายปีที่ผ่านมา หอพักต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการ จากการเป็นหอพักแยกชายหญิง ปรับมาเป็นลักษณะของหอพักรวม และเจ้าของหอพักไม่ได้เข้มงวดกับผู้เข้าพัก ในเรื่องการพักอาศัยรวมกันระหว่างนักศึกษาชายหญิง หรือการพาเพื่อนต่างเพศเข้ามาพัก จึงมีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่อยู่ด้วยกันเป็นคู่กับคนรักโดยที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่รู้

การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนที่รักถือว่าเป็นวิถีชีวิตอีกทางเลือกหนึ่งของหนุ่มสาวไทยที่มักจะเกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่ทำงานไกลบ้าน ซึ่งมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรกส่วนใหญ่แล้วทั้งคู่จะเช่าบ้านพัก หรือห้องพักอยู่ด้วยกัน โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองของทั้งสองฝ่ายไม่ทราบ ส่วนอีกรูปแบบหนึ่งมีค่อนข้างน้อย คือ การที่ผู้หญิงจะย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพ่อแม่ของฝ่ายชาย โดยที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน พ่อแม่ฝ่ายหญิงมักไม่รู้ ขณะที่พ่อแม่ฝ่ายชาย อาจไม่ค่อยเห็นด้วย แต่มองว่าไม่มีอะไรเสียหายต่อลูกชายของตน

แม้ว่าการแต่งงานของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะไม่ได้ขัดต่อข้อบังคับของมหาวิทยาลัยด้วยวินัยนักศึกษา แต่ก็ไม่เป็นที่นิยมปฏิบัติกันในนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้จากความคาดหวังของสังคมที่มองว่านักศึกษาเหล่านี้ยังอยู่ในวัยของการศึกษาเล่าเรียน การมีความรักระหว่างเรียนจึงไม่เหมาะสม แม้ว่าการอยู่ด้วยกันจะมีเหตุผลมาจากความรัก และการประหยัดค่าใช้จ่าย ทั้งในด้านที่พัก และค่าอาหารก็ตาม แต่นักศึกษาเหล่านี้ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ ไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง และไม่มีความพร้อมต่อการรับผิดชอบกับปัญหาที่อาจเกิดตามมา เช่น การทำแท้ง เป็นต้น รวมทั้งอาจทำให้เสียสมาธิในการเรียนหนังสือ เพราะความหึงหวงกัน และขาดโอกาสในการที่จะพบคนอื่นๆ ที่ดีกว่าด้วย

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง เพราะกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงของการเริ่มต้นการเป็นผู้ใหญ่ เริ่มมีอิสระทางความคิด เริ่มเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเพศเดียวกัน หรือเพศตรงข้าม เวลามีปัญหาหันมาปรึกษาเพื่อนแทนการปรึกษาพ่อแม่ (สุรางค์ เลิศชาธาร 2541) การวิจัยจะให้ความสำคัญที่ว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการอยู่ด้วยกันก่อนการแต่งงาน และมองรูปแบบดังกล่าวอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทราบการตัดสินใจใช้ชีวิตก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา
3. ศึกษามุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษานี้ เป็นการศึกษาแนวคิดของการตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิง โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ ในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 โดยใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้จะศึกษาจากข้อมูลเอกสาร บทความ และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. ขอบเขตด้านประชากร ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนเรียนกับวิทยาลัยฯ ที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของนักศึกษาที่เป็นคู่ชายหญิง โดยการสังเกตพฤติกรรม และการสอบถามข้อมูลเบื้องต้น
3. ขอบเขตด้านเวลา ผู้ศึกษาจะใช้เวลาในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 10 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2553 ถึงเดือนมีนาคม 2554

ขั้นตอนของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้แบ่งขั้นตอนของการศึกษาเรื่อง แนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และตำราที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตลอดจนข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตต่างๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) กับนักศึกษาชายหญิง จากกลุ่มประชากร

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยที่ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่สัมภาษณ์นักศึกษาชายหญิง มาวิเคราะห์ และแปลความหมายให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำมาข้อมูลมาสรุปผลการศึกษาต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษา ผู้ศึกษานำข้อมูลที่วิเคราะห์มาสรุปผลการศึกษาโดยการบรรยายในประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 การเสนอแนะ ผู้ศึกษาเสนอแนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา และนำผลการศึกษาที่ได้มาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ต่อไป

คำจำกัดความ

คำจำกัดความเป็นการกำหนดนิยาม ซึ่งให้ความหมายเฉพาะงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

1. นักศึกษาชายหญิง หมายถึง นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง

2. การใช้ชีวิตก่อนแต่งงาน หมายถึง การอยู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงในฐานะคู่รัก และมีเพศสัมพันธ์กัน

3. วัยรุ่น หมายถึง กลุ่มประชากรที่มีอายุ 18-25 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ

4. เพศสัมพันธ์ หมายถึง การทำกิจกรรมทางเพศร่วมกัน หมายถึง เพศชายกับหญิงเท่านั้น

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เป็นลักษณะที่ล่อแหลม อาจทำให้มีผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอสงวนชื่อสถาบัน และชื่อ-นามสกุลผู้ให้สัมภาษณ์ โดยใช้นามสมมติแทน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

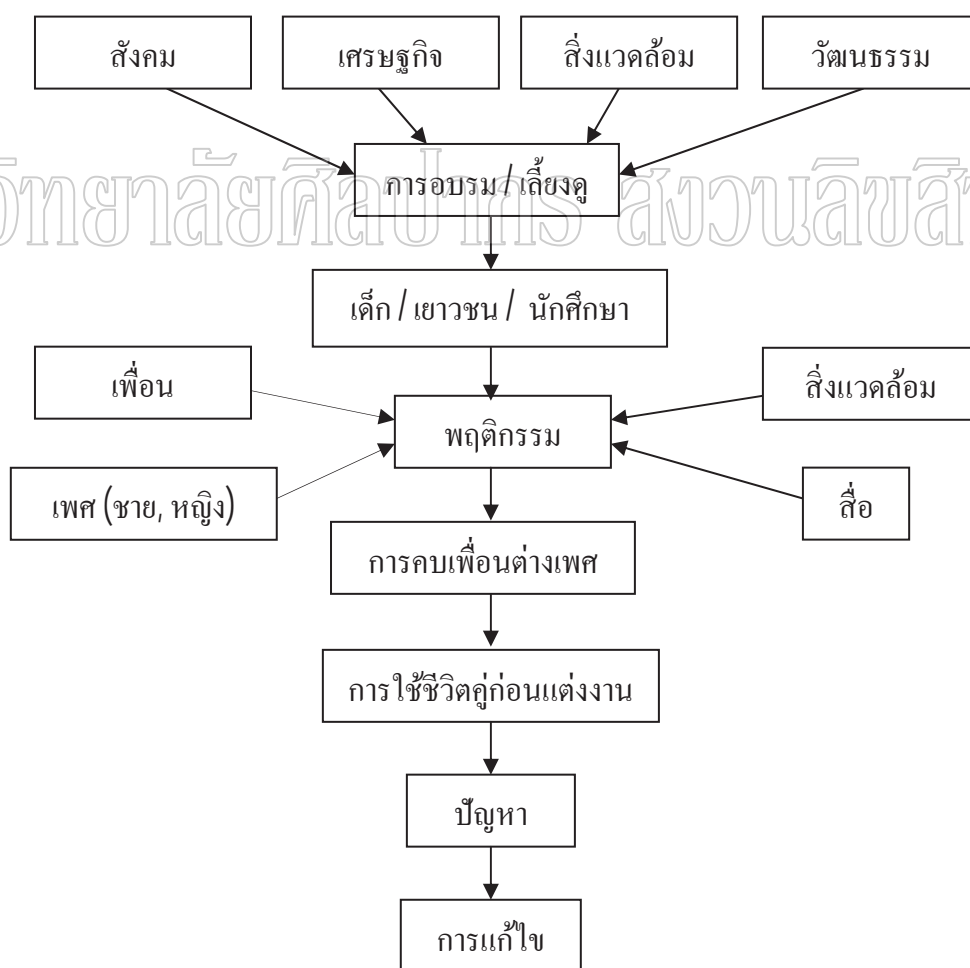
1. เผยแพร่ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการป้องกัน

2. นำไปสู่มาตรการส่งเสริม/ป้องกัน ปราบปรามพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันด้วยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3. ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษา เพื่อให้มีการดำเนินชีวิตคู่อย่างเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางการศึกษา การทำแท้ง และการถูกทอดทิ้ง

กรอบแนวคิดในการศึกษา

แนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มุ่งเน้นเพื่อหาแนวทางในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันจำนวนนักศึกษาชายหญิงที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน เป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องอยู่หลายประเด็น ดังนั้นการสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อดำเนินการศึกษาวิจัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ การศึกษาเรื่อง แนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษานั้น นักศึกษาที่มีพฤติกรรมแบบการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น กลุ่มเพื่อน การสื่อสาร ฯลฯ ซึ่งเป็นตัวแบบที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออก และเลียนแบบ/ทดลองปฏิบัติ ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาข้อสรุป และแนวทางในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานต่อไป ซึ่งผู้ศึกษาสามารถอธิบายหลักดังกล่าวได้ตามกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาในวิทยาลัยนานาชาติของรัฐแห่งหนึ่ง ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตเป็นข้อมูลในการศึกษา และเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรส
4. แนวคิดปฏิบัติสังสรรค์สัญลักษณ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชายทางสรีระได้นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าผู้หญิง และผู้ชายมีความแตกต่างกันในทางอื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด จิตใจ และอารมณ์ ความเชื่อเช่นนี้มีมาเป็นเวลานานนับพันปีแล้ว ความแตกต่างดังกล่าวมักถูกมองว่าเป็นความแตกต่างที่มีมา "ตามธรรมชาติ"

1.1 ความหมายของคำว่าเพศ

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (2521 : 12) ได้สรุปความหมายของคำว่า เพศ ไว้ 5 มิติ คือ

1. เพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จ และสามารถกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้น หรือสิ่งเร้าอันทรงพลังยิ่งที่ทำให้เพศชาย และเพศหญิงมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้ประกอบกิจต่างๆ ให้เป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาทกิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่มนุษย์แบ่งออกเป็นเพศชาย และเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าเพศใดสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่าเพศใด

4. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกาย และจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้ง และถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรัก และการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่ง ไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยขบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้ จะทำให้ลักษณะชีวิต หลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถถ่ายทอดไปสู่ลูกได้

โดยทั่วไปเรื่องเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก แรงกระตุ้นในเรื่องเพศของเพศ หญิง และชาย การตอบสนองทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ทางด้าน ชีวิตวิทยาเสรี สรีระวิทยา จิตวิทยา สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของบุคคล การแสดงออกทางเพศ ว่ามีพฤติกรรมทางเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศแบบรักต่างเพศ (Heterosexuality) รักร่วมเพศ (Homosexuality) เป็นต้น โดยทั่วไปชาย และหญิงถูกขัดเกลาในเรื่องเพศแตกต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้ ทั้งเพศหญิง และเพศชาย ให้ความหมายของความเป็นเพศหญิง และเพศชายต่างกัน มีความคาดหวัง ในพฤติกรรมของเพศตรงข้ามต่างกัน รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันด้วย เรื่อง เพศถือเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน (นภาพกรณ์ หะวานนท์ 2539)

เรื่องเพศจึงมีความหมายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบุคคล และบริบทของสังคมที่แตกต่าง กันด้วย ได้กำหนดกรอบแนวคิด “Sexuality - gender Framework” ซึ่งมีหลายมิติด้วยกันมี องค์ประกอบ ดังนี้ (Dixon and Mueller 1993, อ้างถึงใน นภาพกรณ์ หะวานนท์ 2539)

1. คู่สัมพันธ์ทางเพศ (Sexual Partnership) หมายถึง ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ ด้วย เพียงอย่างเดียว (คู่นอน)

2. การกระทำหรือพฤติกรรมทางเพศ (Sexual Acts) การปฏิบัติทางเพศที่รวมทั้ง เพศสัมพันธ์ที่ถือว่าเป็นธรรมชาตินั้น หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ (Heterosexual Relationship) และเป็นการมีเพศสัมพันธ์โดยทางช่องคลอดของสตรี

3. การให้ความหมายของความสัมพันธ์ทางเพศ (Sexual Meanings) กระบวนการ ของความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งถูกสร้าง หรือกำหนดขึ้น โดยสังคม และมีการตีความและอธิบายความหมาย โดยวัฒนธรรมที่แตกต่างกันใน แต่ละพื้นที่ (Dixon and Mueller 1993, อ้างถึงใน นภาพกรณ์ หะวานนท์ 2539)

4. แรงขับทางเพศและความพึงพอใจ (Sexual Drives and Enjoyment) องค์ประกอบนี้จะรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับความสามารถทางเพศ และการเจริญพันธุ์ของแต่ละเพศ ซึ่ง เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามช่วงอายุของคน องค์ประกอบหรือมิติต่างๆ ข้างต้นจะมีความสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน ช่วยเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคม เพื่อให้การ ส่งเสริมสุขภาพทางเพศ และการอนามัยเจริญพันธุ์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. จำนวนคู่สัมพันธ์ทางเพศ หรือคู่นอน (Number of Sexual Partner) นักเรียนวัยรุ่นชาย และหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้มีคู่นอนเพียงคนเดียว นักเรียนหญิงมีคู่นอน 1-2 คน และนักเรียนชายบางรายมีคู่นอนมากกว่า 2 คนขึ้นไป จากความคิดคำนิยมหล่อหลอมจากการจัดเกลาทางสังคม และเพศที่แตกต่างกัน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งมีผลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยเพศชายมักมีค่านิยมว่าเป็นการแสดงถึงศักดิ์ศรี และท้าทายความสามารถของตนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงของตนได้หลายคน ค่านิยมการมีคู่นอนหลายคนเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และปัญหาสุขภาพทางเพศอื่นๆ

6. แบบแผนชีวิตที่อิสระจากการที่พักอาศัยในหอพัก และบ้านเช่า สถานที่พักอาศัยของวัยรุ่นเป็นปัจจัยสำคัญ และมีอิทธิพลที่กำหนดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่เช่าบ้านหรือหอพักตามลำพัง ซึ่งอยู่ห่างไกลจากการควบคุมดูแลของผู้ปกครอง และญาติผู้ใหญ่ การอยู่อย่างอิสระจะทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว และมีบรรยากาศที่เอื้อทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนชาย ดังผลการวิจัยของ ชวนชม สกนธวัฒน์ (2535) พบว่าร้อยละ 23.6 ของวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่หอพัก หรืออยู่กับเพื่อน จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าที่พักอยู่กับบิดามารดา หรือญาติ

7. การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศจากการเข้ากลุ่ม หรือเครือข่ายทางสังคม กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความคิด และค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น โดยมีเพื่อนเป็นผู้ชักชวนให้ไปทดลองหาประสบการณ์ทางเพศ จากการใช้บริการของหญิงบริการ หรือเพื่อนหญิง มานพ คณะโต (2541) ได้ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาทั้งหญิงและชาย จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมร่วมเพศ ซึ่งเป็นผลที่ตามมาของการชักชวนของเพื่อนในกลุ่มด้วย การศึกษากลุ่มทางสังคมของนักศึกษาชายวัยรุ่น พบว่า กลุ่มเพื่อนมี 2 ประเภทใหญ่ คือ 1) ประเภทที่ให้ข้อมูล และ 2) ประเภทของการให้เอาอย่าง ซึ่งเพื่อนที่ให้ข้อมูลจะทำหน้าที่ที่เป็นแหล่งให้ข้อมูล และความรู้แก่สมาชิกของกลุ่มเกี่ยวกับแนวทางประพฤติปฏิบัติตน เจตคติ และค่านิยม ส่วนเพื่อนประเภทที่ 2 จะพยายามใช้ความกดดันทางสังคม เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มประพฤติปฏิบัติตนตามปทัสถาน (Norm) ของกลุ่ม คือ การเปรียบเทียบทางสังคม (Social Comparison) และการคล้อยตามกันในการรวมกลุ่มจะมีเอกลักษณ์ และพฤติกรรมเฉพาะกลุ่มเอง บอน (Bond 1995) ได้ศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) เพื่อหาลักษณะความสัมพันธ์ของผู้ที่อยู่ในเครือข่าย และเครือข่ายทางสังคมของหญิงชายผู้ย้ายถิ่นในเขตเมืองพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย โดยได้ศึกษาลักษณะของความสัมพันธ์ทางเพศ รูปแบบของการเลือกคู่นอน และการมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากเครือข่ายทางสังคมของกลุ่มคน โสัดที่อพยพย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเมืองเพื่อศึกษาต่อและทำงาน ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของบุคคลจะผันแปรกับความ

ผูกพัน หรือความสัมพันธ์ในเครือข่าย ลักษณะความสัมพันธ์ มี 3 รูปแบบด้วยกัน คือ การทดลอง อยู่ด้วยกัน การสนับสนุนกัน และการแลกเปลี่ยน และการสัมผัสและต้องร่างกาย ความสัมพันธ์กับ เพื่อนที่พบมีทั้งแบบ โรแมนติก และมีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้น

8. การชอบเที่ยวเตร่ ดูหนัง ฟังเพลง วิถีชีวิตอิสระของวัยรุ่น วิถีชีวิตแบบชอบ เที่ยวกลับบ้าน เป็นพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น ทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษา และนอกระบบ การศึกษา ชอบประพฤติกการสัมผัสใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เอื้ออำนวยให้วัยรุ่นไปหา ความบันเทิง และรวมกลุ่ม เพื่อหาความสนุกสนานตามแหล่งบันเทิงต่างๆ ได้แก่ การดูภาพยนตร์ การเที่ยวดิสโก้เทค คาราโอเกะ และผับ การที่วัยรุ่นไปเที่ยวเตร่ในสถานที่เช่นนี้ เป็นปัจจัยเสริมให้ วัยรุ่นมีโอกาสใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม และนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่ได้ตั้งใจ และ ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพทางเพศด้านต่างๆ ตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ

การกระทำ หรือ การปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยครอบคลุมทั้งพฤติกรรม ที่แสดงออกภายนอก คือ พฤติกรรมที่สามารถมองเห็น ได้ด้วยตาเปล่า เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มี อิทธิพล ต่อพฤติกรรมทางเพศ มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศไว้ ดังนี้

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์, เสรี กาญจนวงศ์ และจารุณี นะวีโรจน์ (2524 : 70 - 71) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่พร้อมจะแสดงออก เมื่อร่างกายถึงวุฒิ ภาวะ โดยพฤติกรรมทางเพศมี 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมภายใน ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เปล่า และพฤติกรรมภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

วันทนีย์ วาสิกะสิน (2526 : 3) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นการแสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 เพศ ตามแรงขับทางชีววิทยา โดยรวมไปถึงค่านิยม ทัศนคติ และความรู้สึก

สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ (2541 : 23) ได้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ว่าเป็นการครอบคลุมพฤติกรรม 2 ลักษณะเข้าด้วยกัน คือ พฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Inner) และพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (Outer) เรื่องของความต้องการทางเพศ หรือการร่วม เพศในทัศนะของนักจิตวิทยา ไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้ แต่เป็นลักษณะอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ พร้อมจะแสดงออกเมื่อร่างกายถึงวุฒิภาวะ เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงแสดงออกถึงเรื่องเพศตลอดเวลา มนุษย์มีแนวโน้มในการตอบสนองอารมณ์ทางเพศได้ง่าย ถ้าสภาพแวดล้อมมีลักษณะเป็นการ กระตุ้นทางเพศ เช่น บรรยากาศตามชายทะเล ในบาร์ หรือสถานเริงรมย์ต่างๆ เป็นต้น เพราะเหตุนี้เองถึงปรากฏว่า หญิงสาวหลายรายต้องสูญเสียความเป็นสาว เพราะทนแรงขับทางเพศอันเนื่องจาก

สภาพแวดล้อมที่จูงใจไม่ได้ สภาพแวดล้อมดังกล่าว เรียกว่า การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์นั้น (Situation Setting) ซึ่งอาจอธิบายง่ายๆ ว่าสถานการณ์นั้นๆ ถูกกระตุ้นจากภาวะแวดล้อมภายนอก ดังนั้น จึงพอจะกล่าวได้ว่า พฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติปฏิบัติ หรือการมีกิจกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากค่านิยม ความรู้ที่ได้จากการถ่ายทอด และเรียนรู้จากสังคม รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อเรื่องเพศ ทั้งในด้านกายวิภาค และทางด้านพฤติกรรม การแสดงออกทางด้านจิตวิทยา สุขวิทยา และสังคมวิทยา

2.2 ลักษณะของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมี ดังนี้ ลักษณะสำคัญ (จวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม 2527 : 45)

1. การรักสนใจเพศตรงข้าม วัยรุ่นมักสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกันกับตน วัยรุ่นในอายุระหว่าง 15 - 18 ปี จะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม ลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่พบบ่อย คือ ความลุ่มหลงแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยเฉพาะกับคนที่ไม่มีวันสมปรารถนาในความรัก แต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศ ด้วยการจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุข ความพอใจ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาของพัฒนาการทางเพศในมนุษย์ วัยรุ่นจำนวนมาก เมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจ เกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิด ฉะนั้น ผู้ปกครองควรบอกให้เด็กเข้าใจว่า การสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดาไม่มีพิษภัย และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็กแต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควร ไม่หมกหมุ่นจนเกินไป และต้องสามารถยับยั้งชั่งใจ ได้เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่ควรทำ จิตแพทย์ ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับควบคุมการกดดันทางเพศ หรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

3. การสนใจเรื่องเพศ วัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศ เพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกาย การแสดงกิริยาที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม การสนใจซื้อหาหนังสือเรื่งรมย์มาอ่าน บางทีก็แสดงความสนใจแอบดูเพศตรงข้ามในเวลา หรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่า ถ้ำมอง (Peeping Tom)

4. รักร่วมเพศ (Homosexuality or Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ความรู้สึกทางเพศที่ยังเงินอายุ หรือยังไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้าม จึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกันกับตน

บรูคกัมน์ และเฟอร์สเทนเบอร์ก (Brook-Gumm and Furstenberg 1990 : 245-248) ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแตกต่างกัน ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลโดยตรงจากฮอร์โมนทางเพศ โดยมีปัจจัยทางด้านสังคมเป็นตัวกระตุ้นในการแสดงออก จากพฤติกรรมทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ เช่น เด็กผู้หญิงเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเร็ว แนวโน้มที่จะเป็นอิสระจากบิดามารดา มีการนัดหมายกับเพศตรงข้าม และมีเพศสัมพันธ์ก่อนเด็กผู้หญิงที่เข้าสู่วุฒิภาวะที่ช้ากว่า

2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องเพศของบิดา มารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนจากบิดา มารดา ในเรื่องเพศล้วนมีอิทธิพลต่อการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วหรือช้าของวัยรุ่น

3. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะบรรทัดฐานในเรื่องเพศของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

4. ปัจจัยทางการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนไม่ดี และมีระดับการศึกษาต่ำ จะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นที่ยังคงศึกษาอยู่ ซึ่งโดยมากจะเป็นผู้ที่ฐานะไม่ดีด้วย

5. ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา ตลอดจนบริการของรัฐ และสังคม ที่จัดให้แก่วัยรุ่นในการได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศ นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่แตกต่างกัน

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ทางเพศถือว่าเป็นพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญที่สุดตามที่ มยุรี ภูงามทอง (2534 : 156) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นสิ่งจำเป็น เพราะตามธรรมชาติเรามักอยู่รวมกันเพื่อความปลอดภัย มั่นคงของตนเองและหมู่คณะ ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้เกิดความอบอุ่น เห็นอกเห็นใจ ตลอดเวลาจนความรักและความสามัคคี คนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นคนผิดปกติ แสดงถึงความบกพร่องทางพัฒนาการ โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และสังคม เช่น เป็นคนว่าเหว่ หดหู่ ไม่รู้จักรับ ไม่รู้จักให้ เป็นต้น การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้นต้องอยู่ใต้กรอบประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมของสังคมที่ตนพักอาศัย

เงื่อนไขที่สนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศไว้ 5 ประการ คือ (วิชา พรหมน้อย 2544 : 13)

1. อิทธิพลจากต่อมไร้ท่อในร่างกาย ถ้าหากต่อมไร้ท่อผิดปกติหรือไม่มีประสิทธิภาพก็จะมีผลทำให้พัฒนาการทางเพศดำเนินไปอย่างล่าช้า โดยเฉพาะต่อมใต้สมองและต่อมไทรอยด์มีความบกพร่องก็มีผลโดยตรงต่อการตอบสนองทางเพศ

2. อิทธิพลทางสังคมเป็นภาระที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดรูปแบบการตอบสนองทางเพศ สังคมทั่วไปมุ่งหวังที่จะให้เพศหญิงอยู่ในกรอบวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัดกว่า

เพศชาย หญิงต้องรักนวลสงวนตัวถึงจะเกิดความต้องการ หรือแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ก็จะต้องระงับหรือเก็บความรู้สึกนั้นไว้ ไม่แสดงออกอย่างชัดเจน และรุนแรงเหมือนเพศชาย

3. สื่อมวลชน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ ฯลฯ นับได้ว่ามีส่วนร่วมเร่งเร้าให้วัยรุ่นได้เรียนรู้การปรับปรุงบทบาททางเพศของเขา โดยพยายามพิจารณาตัวเองให้เป็นหนึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ที่เขานิยามยกย่อง (Identification) เช่น นักร้อง ดารา ภาพยนตร์ เป็นต้น

4. ตรงข้ามกับเด็กที่อย่างเข้าสู่การมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าย่อมมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศก่อน ผู้ที่อย่างเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศช้า

5. โอกาสการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ "โอกาส" เป็นภาวะที่สำคัญอย่างหนึ่งเด็กที่มีเพื่อนต่างเพศมากอย่างเพียงพอ และเหมาะสม ย่อมมีโอกาสดีกว่าเด็กมีเพื่อนต่างเพศไม่กี่คน หรือเด็กที่ได้รับการสนับสนุน และได้รับข้อเสนอแนะที่ดีจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครองก็ย่อมมีโอกาสในการเรียนรู้ที่จะปรับตัวและแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่า

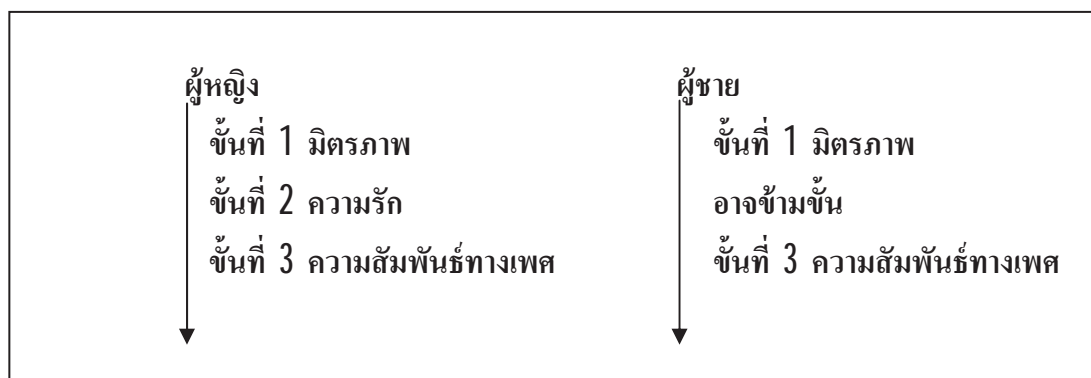
มยุรี ภูงามทอง (2534 : 159) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพศชาย และหญิง แบ่งได้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 มิตรภาพ มิตรภาพจะดำรงอยู่ได้ด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดี โดยการปฏิบัติตนเสมอต้นเสมอปลาย ซื่อสัตย์ต่อมิตรสหาย นับถือวงศ์ญาติญาติของมิตร เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความรัก ความรักเป็นอารมณ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งมนุษย์ได้แสดงความรู้สึกในความสัมพันธ์ต่อทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม บุคคล วัตถุ สิ่งของ ลัทธิ ศาสนา ปรัชญา หรืออุดมการณ์ ความรักจึงนับว่า เป็นความผูกพันทางใจที่อาจแบ่งออกได้หลายอย่าง เช่น รักเพื่อนรักตนเอง รักเพศตรงข้าม รักคนที่ตัวเกิดทูนบูชา เป็นต้น ทุกประเภทของความรักจะเป็นสิ่งที่มีค่าที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ และความรู้สึกนั้นย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุของคนเราด้วย

ขั้นที่ 3 ความสัมพันธ์ทางเพศ ผู้ชายมีข้อแตกต่างจากผู้หญิงในเรื่องนี้ คือ ผู้ชายอาจข้ามขั้นที่ 2 ได้ แต่ส่วนผู้หญิงนั้น จะเป็นไปตามลำดับขั้น ผู้หญิงจะก้าวหน้าจากมิตรภาพไปสู่ความรัก และความสัมพันธ์ทางเพศ ส่วนผู้ชายอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงโดยไม่มีความรักเลยก็ได้

ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศนี้ ผู้ชายและผู้หญิงเข้าใจต่างกันเนื่องๆ เช่น ผู้หญิงคิดว่าผู้ชายจูบตนเพราะความรัก แต่แท้จริงแล้วผู้ชายอาจทำไปเพื่อความต้องการ ความพอใจ ถูกใจเท่านั้น ไม่ได้มีความรักหรือยกย่อง ให้เกียรติแต่ประการใด ผู้หญิงควรระวังความรู้สึกแตกต่างกันในประการนี้ให้มาก เพื่อป้องกันความผิดหวังในชีวิตของตนได้

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

ที่มา : มยุรี ภูงามทอง, เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534), 158.

จากภาพความสัมพันธ์ทางเพศในผู้หญิงจะเป็นไปตามขั้นที่ 1, 2, 3 ส่วนในผู้ชายนั้น อาจข้ามขั้นที่ 2 คือ มีขั้นที่ 1 แต่ไม่มีขั้นที่ 2 ข้ามไปขั้นที่ 3 เลย แสดงว่าผู้ชายมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงนั้น อาจจะไม่มีความรักยอมเป็นไปไม่ได้ (มยุรี ภูงามทอง 2534)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส

3.1 ความหมายการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส

ความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส การอยู่ด้วยกันก่อนสมรสมีผู้กล่าวถึงความหมายกันอย่างมากมายทั้งนักวิจัยทางสังคม และนักวิจัยทางครอบครัว ซึ่งผู้สนใจส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการศึกษาถึงลักษณะชีวิตคู่ของชายหญิงที่อยู่ด้วยกัน โดยไม่สมรสหรืออยู่ด้วยกันก่อนสมรส ซึ่งมีการให้ความหมายไว้ ดังนี้

แม็กไลน์ (Macklin 1987) ให้ความหมายตามลักษณะทางสังคมไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. สังคมทางอเมริกัน ให้ความหมาย "การอยู่ด้วยกันก่อนสมรส" ว่าการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสเป็นขั้นตอนหนึ่งของการเกี้ยวพา (Courtship) ก่อนการที่จะตัดสินใจสมรส
2. สังคมยุโรป ให้ความหมาย "การอยู่ด้วยกันก่อนสมรส หรือการอยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส" ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการดำรงชีวิตคู่ (Alternative Lifestyle) ซึ่งการอยู่ด้วยกันโดยสมรส หรือไม่สมรส ไม่มีความแตกต่างกันในวิธีการดำเนินชีวิตคู่ โดยทั้งสองรูปแบบมีความเหมือนกันในการมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน และมีความผูกพันกันในทางพฤตินัย แม้ว่าในคู่ที่อยู่ด้วยกันก่อนสมรสหรือไม่สมรสจะ ไม่มีความผูกพันกันทางนิตินัยก็ตาม เช่น ในประเทศเนเธอร์แลนด์ และอีกหลายประเทศในยุโรป

รจนา ภูไพบูลย์ (2540) ให้ความหมาย การอยู่ด้วยกันกับคู่ก่อนสมรส (Cohabiting Couple) ว่าหมายถึง การที่ชายหญิงอยู่ด้วยกัน โดยที่ยังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะครองคู่ต่อไปในอนาคต และยังมีได้สมรสกัน

จ่านง อติวัฒน์สิทธิ์ (2540) ให้ความหมายการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสว่าเป็นการที่ชายหญิงอยู่ด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องสมรส ซึ่งคนหนุ่มสาวไม่มีพันธะต่อกัน และมีความเป็นอิสระมาก

โสพิน หมูแก้ว (2544) ได้ให้ความหมายการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสของนักศึกษาไทยไว้ ดังนี้ นักศึกษาชายได้ให้ความหมายของการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) การอยู่เพื่อมีเซ็กซ์ 2) การอยู่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย และสะดวกสบาย 3) การอยู่ด้วยกันเพราะรักจริง

นักศึกษานักหญิงได้ให้ความหมายของการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสไว้ 2 ลักษณะ คือ 1) อยู่ด้วยความรักจริงที่ไม่หวังแต่งงาน 2) อยู่ด้วยความรักจริงและหวังที่จะแต่งงานในอนาคต ซึ่งถือว่าเป็นวิถีชีวิตทางเลือกหนึ่งของนักศึกษาไทยในปัจจุบันที่แตกต่างจากสังคมอเมริกัน และยุโรป

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การอยู่ด้วยกันก่อนสมรส หมายถึง การที่คู่ชายหญิงมาอยู่ด้วยกัน โดยมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน โดยไม่มีพันธะผูกพันทางกฎหมาย

การอยู่ด้วยกันก่อนสมรสของคนหนุ่มสาวในปัจจุบันมีความหลากหลายในการแบ่งประเภท หรือลักษณะของการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส โดยมีการแบ่งเกณฑ์ของนักวิจัยแต่ละคนดังต่อไปนี้

3.2 ประเภทการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส

ริดลีย์ และคณะ (Ridley and others 1974, อ้างถึงใน โสพิน หมูแก้ว 2544) ได้แบ่งประเภทของการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส โดยถือว่าเป็นประสบการณ์ในการเตรียมความพร้อมก่อนแต่งงาน เพื่อจะได้ทดสอบความสัมพันธ์ที่มั่นคงต่อกัน จึงได้แบ่งลักษณะของการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานตามลักษณะแรงจูงใจ และเป้าหมายของการอยู่ด้วยกันออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การอยู่ด้วยกัน เพื่อความอบอุ่นใจ (Linus-blanket) เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ต้องการใครสักคนที่ทำให้รู้สึกปลอดภัย หรือพึ่งพิงได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นแบบชั่วคราวในช่วงเวลาสั้นๆ ทั้งสองฝ่าย ไม่ผูกพันกันอย่างแท้จริง เมื่อความสัมพันธ์นั้นสิ้นสุดลงต่างก็ไม่รู้สึกเจ็บปวด หรือเศร้ามากนัก

2. อยู่ด้วยกัน เพื่อความอิสระ (Emancipation) เป็นการอยู่ร่วมกัน เพื่อต้องการได้รับความอิสระจากการควบคุมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และต่อต้านค่านิยมตามประเพณี รวมทั้งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีอิสระ สามารถเลือกทางเดินชีวิตได้ แต่ความสัมพันธ์เช่นนี้ผู้กระทำจะรู้สึกผิด (Guilt) ต่อการไม่ยอมรับของพ่อแม่ ซึ่งจะทำให้เลิกกันไป在最

3. อยู่ด้วยกัน เพื่อความสะดวกสบาย (Convenience) เป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายต่างได้รับประโยชน์จากการอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการมีเพศสัมพันธ์ ด้านการเงิน คือประหยัดค่าใช้จ่าย และการมีเพื่อนคู่คิด แต่โดยมากแล้วลักษณะความสัมพันธ์แบบนี้จะเป็นแบบฝ่ายชายได้เปรียบ (Exploitive) มากกว่าจะเป็นการได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

4. อยู่ด้วยกัน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ (Testing) ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่มั่นคงต่อกัน และวางแผนที่จะแต่งงานกันในอนาคต เป็นการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนที่จะแต่งงาน เพื่อศึกษาว่ามีความพร้อมแค่ไหน ไปกันได้หรือไม่ ซึ่งโดยมากแล้วผู้หญิงมักต้องการที่จะไปถึงขั้นการแต่งงานมากกว่าผู้ชาย

จากบทความข้างต้นของ ริคลี ซึ่งมีความสอดคล้องกับ แมกไลน์ (Macklin 1987) ได้จัดประเภทการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสตามความมั่นคงของความสัมพันธ์ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบชั่วคราว เหตุผลของการอยู่ด้วยกันเพียงเพื่อการได้รับประโยชน์ หรือความสะดวกสบายบางอย่างร่วมกัน

2. ความสัมพันธ์แบบคู่ควง ทั้งสองฝ่ายมีความรักผูกพันทางอารมณ์ ความรู้สึกต่อกันและกัน แต่ไม่ได้วางแผนที่จะแต่งงานกันในอนาคต ความสัมพันธ์จะยาวนานแค่ไหนขึ้นอยู่กับความพอใจของทั้ง 2 ฝ่าย

3. ความสัมพันธ์ในช่วงเปลี่ยนผ่าน เป็นการอยู่ด้วยกัน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการแต่งงานต่อไป

4. ทางเลือกของการแต่งงานอยู่ด้วยกันเหมือนคู่สามีภรรยาที่แต่งงานกัน แต่ไม่มีพิธีการแต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรสกัน

การ์สเซอร์ และสตราส (Glaser and Strauss 1964) แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันกับความสัมพันธ์ กับคนอื่นๆ ในสังคม โดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์แบบปกปิด (Concealment Relationships)

จากการคาดเดาถึงการไม่ยอมรับของพ่อแม่ โดยมากแล้วผู้ที่อยู่ด้วยกันจะพยายามปิดบังความสัมพันธ์นี้ไว้ไม่ให้พ่อแม่ หรือผู้ปกครองทราบ กลยุทธ์ที่สำคัญก็คือ การแยกที่อยู่สำหรับติดต่อ แยกใช้โทรศัพท์ จัดห้องพักให้เหมือนว่าอยู่คนเดียว บางคู่ทำงานที่เดียวกัน แต่ขับรถไปคนละคัน ไม่รับประทานอาหารร่วมกัน เพื่อไม่ให้เพื่อนร่วมงานรู้ ปัญหาในการปกปิดความสัมพันธ์นี้ คือ การมาเยี่ยมของพ่อแม่ หรือเพื่อน ซึ่งไม่อาจคาดเดาได้จึงทำให้เกิดความวิตกกังวล หรือการพลั้งเผลอใช้สรรพนาม "เรา" แทน "ฉัน" บ่อยๆ ทำให้คนอื่นๆ เกิดความสงสัย ลักษณะความสัมพันธ์เช่นนี้จะค่อยๆ เปลี่ยน การที่คนอื่นๆ รับรู้แต่แกล้งทำเป็นไม่รู้ หรือเปิดเผยความสัมพันธ์ไปในที่สุด

2. ความสัมพันธ์แบบรู้แต่ไม่รับรู้ (Pretense Relationships)

เป็นสถานการณ์ที่ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยกันทราบว่า พ่อแม่ หรือคนอื่นๆ รู้ถึงความสัมพันธ์นี้แล้ว ขณะเดียวกันพ่อแม่ก็ทราบว่าลูกของตนอยู่กับคนรัก แต่ทำเป็นไม่รับรู้ และอาจมีปฏิกริยาบางอย่างที่แสดงออกให้รู้ว่า พวกเขาไม่ยอมรับแม้ว่าลูกของเขาจะพยายามแสดงให้รับรูก็ตาม เช่น ปฏิบัติอย่างเย็นชา หรือไม่ใส่ใจจากครอบครัวของฝ่ายชาย ซึ่งอาจทำให้ผู้หญิงเกิดความรู้สึกไม่ต้องการที่จะแต่งงานกับฝ่ายชายก็ได้

3. ความสัมพันธ์แบบเปิดเผย (Open Relationships)

การอยู่ด้วยกันอย่างเปิดเผยนี้ โดยทั่วไปผู้หญิงจะอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากใจมากกว่า โดยเฉพาะจากครอบครัว ขณะที่ผู้ชายไม่รู้สึกว่าเขาต้องให้ความสมเหตุสมผล (Justify) แก่พฤติกรรมของเขาต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นมาตรฐานเชิงซ้อนทางศีลธรรม (Double Standard of Morality) ที่ผู้หญิงจะรู้สึกผิด เมื่อถูกตั้งคำถามจากครอบครัวหรือเพื่อนๆ ถึงการเป็นผู้หญิงที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว แต่ผู้ชายไม่ได้รับแรงกดดันใดๆ จากสังคมเลย และพ่อแม่มีทัศนคติที่ว่าผู้ชายไม่เสียหาย ยังไงผู้ชายก็เป็นผู้ชายอยู่ดี (Boy will be boy)

3.3 การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ก่อนสมรส (Premarital Sexual Permissiveness)

ริส (Reiss 1976) ได้ให้ความหมายของมโนทัศน์การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่า หมายถึง ระดับของการยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิงก่อนสมรส โดยที่พื้นฐานของพฤติกรรมเกี่ยวกับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของบุคคลนั้น แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ

1. เน้นด้านร่างกาย (Body-centered) ให้ความสำคัญลักษณะทางชีวภาพของร่างกายโดยมีเป้าหมายของพฤติกรรม เพื่อให้ความสุขทางเพศ เช่น การกอด การจูบ การเลียโลม เป็นต้น

2. เน้นด้านอารมณ์ของบุคคล (Person-centered) ให้ความสำคัญกับอารมณ์ของบุคคล เช่น ความรัก ความผูกพัน เป็นต้น

ซึ่งการยินยอมให้ด้วยความเสน่หาต่อกันนั้น แสดงถึงความเท่าเทียมของหญิง และชาย ที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ภายใต้เงื่อนไขของการยึดมั่นผูกพันทางอารมณ์ เช่น ความรัก เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงการให้สิทธิแก่หญิงในการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศ

โรสเสโร (Rosero 1991) ได้ศึกษาเหตุการณ์ แนวโน้ม และปัจจัยกำหนดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในคอซตาริกา โดยการสัมภาษณ์สตรีอายุระหว่าง 15-24 ปี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศ พบว่า สตรีอายุระหว่าง 7-19 ปี เป็นช่วงอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากที่สุด 10% และจะเพิ่มเป็น 38% เมื่อมีอายุครบ 20 ปี กล่าวคือ กลุ่มวัยรุ่นสตรีที่มีอายุ

น้อยมีแนวโน้มความถี่ของต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่ากลุ่มที่มีอายุสูงขึ้น

จากการสำรวจสำมะโนประชากรของประเทศสหรัฐอเมริกา Census Bureau (1999) ระบุว่า มีผู้ที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานในระยะ 10 ปี จาก 2.9 ล้านคู่ในปี 1990 เป็น 4.5 ล้านคู่ในปี 1999 ซึ่งมีแนวโน้มของการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลมาจากคนอเมริกันเชื่อมั่นว่า ถ้าได้ "ทดลองแต่งงาน" อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน จะมีผลทำให้ชีวิตสมรสมั่นคง เนื่องจากจะทำให้เกิดความเข้าใจ และมีทัศนคติที่เป็นจริงต่อการดำเนินชีวิตคู่มากยิ่งขึ้น ทำให้มีปัญหาย่าร้างน้อยมาก อย่างไรก็ตาม ความเชื่อดังกล่าว ไม่เป็นความจริง เพราะมีการศึกษาพบว่า อัตราการหย่าร้างของหนุ่มสาวที่อยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานมีอัตราหย่าร้างสูงกว่าหนุ่มสาวที่ไม่เคยอยู่ร่วมกันมาก่อน คู่ที่แต่งงานในช่วง 10 ปีหลัง และอยู่ด้วยกันมาก่อนมีอัตราการหย่าร้างถึงร้อยละ 40 ขณะที่คู่ ขณะที่คู่หนุ่มสาวที่ไม่เคยอยู่ด้วยกันมีอัตราการหย่าร้างร้อยละ 31 คู่สามีภรรยาที่อยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานมีความเต็มใจ และพร้อมจะหย่าร้าง เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตที่ล้มเหลว เมื่อไม่มีความสุข หรือไม่สมหวัง ก็ไม่เห็นว่าจะต้องฝืนใจอยู่ร่วมกันต่อไป (Meckler 2002)

การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาของชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกันนั้น มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับเกณฑ์ของนักวิจัยแต่ละคน เช่น จากการศึกษาของนักสังคมวิทยา โรแลนด์ (Roland 1996, อ้างอิงใน นฤมล ปานอร่าม 2547) ได้สรุปความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบอบอุ่นใจ (Linus-blanket) เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ต้องการความรักและการดูแลเอาใจใส่ และการยอมรับจากคนรักอย่างจริงจัง และมีความกลัวการเลิกลา
2. ความสัมพันธ์แบบเป็นอิสระ (Emancipation) เป็นความสัมพันธ์ที่บุคคลเหล่านั้นต้องการแสดงให้บิดา มารดา และบุคคลรอบข้างเห็นว่าเขามีอิสระที่จะเลือกทางของตัวเอง และไม่มีการผูกมัดกับความรู้สึกของตัวเอง ความสัมพันธ์แบบนี้มักไม่ถาวรจนถึงการแต่งงาน
3. ความสัมพันธ์แบบสะดวกสบาย (Convenience) เป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายได้ผลประโยชน์จากการอยู่ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ หรือเจตนาอื่นๆ ของผู้อยู่ร่วมกัน ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์แบบนี้ฝ่ายชายได้เปรียบมากกว่าฝ่ายหญิงจะได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน
4. ความสัมพันธ์แบบทดสอบ (Testing) เป็นความสัมพันธ์ที่มั่นคงต่อกันแล้ว และคิดวางแผนจะแต่งงานด้วยกันในอนาคต เป็นการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเพื่อศึกษาซึ่งกันและกัน

วิทยา นาควัชระ (2527 ก : 33) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้อยากเห็น
  2. วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายออกอ้อนฝ่ายหญิงให้ใจอ่อน
  3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแพะชั้น เมื่อคบกับคนรักแล้วก็ต้องมีเพศสัมพันธ์กัน และบางคนยังบอกว่าไม่เห็นเสียหายอะไร
  4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิงที่มีความคิดว่า หลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกันแล้ว จะเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน
  5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
  6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์
- กินเซ (Kinsey, quoted in Mass, Benensohn and Landis 1970 : 381-387) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย และได้สรุปถึงเหตุผลทั้งที่สนับสนุน และต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ดังนี้

3.4 เหตุผลในการมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

เลวิส (Lewis 1999) กล่าวว่า มีเหตุผลมากมายสำหรับคนที่ใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกัน และเหตุผลส่วนใหญ่ที่พบ ดังนี้

1. "ใครๆ ก็ปฏิบัติเช่นนี้" ซึ่งสถิติแสดงถึงนักศึกษาที่เรียนมหาวิทยาลัยประมาณร้อยละ 30-40 ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ซึ่งดูเหมือนจะมีจำนวนมาก แต่ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาประมาณร้อยละ 60-70 ของนักศึกษาไม่ได้มีชีวิตคู่ร่วมกัน ดังนั้น การที่จะกล่าวว่า "ใครๆ ก็ทำ" จึงเป็นเรื่องไม่จริงและเป็นการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่
2. "การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันทำให้ประหยัด" เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันสำหรับคน 2 คนที่จะใช้จ่ายร่วมกัน แต่จะต้องการประนีประนอมในการจัดการเกี่ยวกับการเงิน เพราะจะต้องมีอีกฝ่ายที่อาจจะเสียเปรียบ และอาจจะนำไปสู่การเลิกตากัน
3. "การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานมีโอกาที่จะมีชีวิตร่วมกันที่มีความสุข" แต่มีหลายๆ คู่ที่ต้องเลิกกันไป คู่ที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานมีความขัดแย้งกันหลายประเด็น เช่น การพักผ่อน การทำงานบ้าน การเงิน และพบว่ามีหลายคู่ที่ต้องปรึกษาฝ่ายกฎหมาย เพื่อแยกทางกัน

4. “การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งไม่ได้ทำให้ใครเจ็บ” เป็นความคิดของคู่ที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่ง ซึ่งอาจคิดว่าไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อตัวเอง แต่ในความเป็นจริงมีบุคคลหลายๆ คนที่เกี่ยวข้องและเจ็บปวดกับการกระทำของทั้งคู่ เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง และเพื่อน

5. “ไม่ได้เป็นเรื่องของใคร” เป็นเรื่องที่คุณคิดว่า การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นเรื่องของคน 2 คน ซึ่งต้องรับผิดชอบในการกระทำของเขาเอง

6. “เป็นสิ่งที่ถูกต้องเพราะว่าเรารักกันจริง” ความรักไม่มีเหตุผลที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แต่จะมีคำกล่าวว่า ความรักเป็นสิ่งที่ต้องอดทน ต้องรอคอยเวลาที่เหมาะสม แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการยินยอมของคู่รัก

7. “เรากำลังจะแต่งงานกัน” เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่จะนำมากล่าวอ้าง เพื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่บางคู่อาจจะเลิกกันไปโดยไม่ได้แต่งงานกันอย่างถูกกฎหมาย

8. “ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเอง” เพราะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันเป็นการแสดงออกถึงการยอมรับซึ่งกันและกัน

9. “ไบโตะเบียนสมรสเป็นเพียงกระดาษแผ่นหนึ่ง” บางคู่เชื่อว่าการแต่งงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งมีไบโตะเบียนสมรสเป็นเพียงกระดาษแผ่นหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้คนสองคนอยู่ร่วมกัน ดังนั้น เมื่อเขาพร้อมที่จะเป็นของกันและกัน ก็สามารถจะอยู่ร่วมกันได้ โดยไม่มีไบโตะเบียนสมรส

3.5 เหตุผลในการสนับสนุนให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

1. ช่วยปลดปล่อยความต้องการทางเพศ
2. เป็นแหล่งหาความรื่นรมย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
3. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้
4. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์และร่างกายให้เข้ากับคู่สมรสได้ดีขึ้น
5. ความล้มเหลวของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้น ให้ความสูญเสียทางสังคมน้อยกว่าความล้มเหลวหลังการสมรส
6. ประสบการณ์ทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง อาจจะช่วยป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้
7. การร่วมเพศก่อนการสมรสจะนำไปสู่การสมรสได้

3.6 เหตุผลที่ต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

1. อาจทำให้ตั้งครรถ์นอกสมรส
2. อันตรายจากการทำแท้ง เพื่อหยุดยั้งการตั้งครรถ์
3. อาจทำให้เกิดการติดเชื้อโรคได้

4. การตั้งครรภ์ก่อนการสมรสนำไปสู่การสมรสแบบจำยอม
5. ความรู้สึกที่ได้สูญเสียพรหมจรรย์ไป
6. ความรู้สึกอายกลัวการไม่ยอมรับของสังคม
7. เกิดความรู้สึกกลัวว่าคนที่มิเพศสัมพันธ์ด้วยจะไม่ยอมสมรสด้วย
8. อาจทำให้ถูกดูหมิ่นว่าใจร้าย
9. เป็นการกระทำที่ผิดต่อศีลธรรม

3.7 ปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

ในขณะที่การมีเพศสัมพันธ์นั้น อาจนำมาซึ่งการยอมให้ทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ แต่ก็อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงในหลายรูปแบบ เช่น ทางร่างกาย ทางจิตวิทยา และทางสังคม ทางร่างกาย ก็คือการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และการมีโอกาสติดเชื้ออามโรค หรือโรคเอดส์ ทางจิตวิทยา มีคนจำนวนมากที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และยังคงมีความรู้สึกผิด หรือไม่สบายใจอยู่ในระดับต่างๆ กัน ส่วนทางสังคม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อาจเป็นที่ไม่ยอมรับของสังคม เพราะเป็นการประพฤติที่ไม่ถูกต้องตามประเพณีอันดีงามของสังคม

วิศิษฐ์ วังวิญญู (2518) ได้กล่าวว่าส่วนที่เป็นข้อดีและข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนการสมรสไว้ดังนี้
ข้อดี

1. การร่วมเพศเป็นเรื่องที่น่าอภิรมย์ นอกเหนือจากการทำหน้าที่ให้เกิดมนุษย์
2. การเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อาจช่วยให้การสมรสสมบูรณ์แบบขึ้น
3. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ไม่ใช่การสำเร็จความใคร่ เพราะเป็นกิจกรรม

ระหว่างคนสองคนที่ต้องการเรียนรู้ความสัมพันธ์กัน เรียนรู้การให้และการรับ มีผู้หญิงหลายคนที่ต้องมารู้สึกเสียใจภายหลังว่า ตนไม่น่าแต่งงานไปโดยไม่ลองมีเพศสัมพันธ์กันดูก่อน เรามารู้ภายหลังจากได้สมรสกันไปแล้ว ว่าตนและคู่ของตนมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันไม่ดีเลย

4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เป็นการลองอยู่ร่วมกันที่ดี เพราะถ้าค้นพบว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่เหมาะสมกับตนก็ทำให้ไม่ต้องอยู่กับคนๆ นั้นตลอดชีวิต

5. โดยทั่วไป คนเรามักจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้ก็ต่อเมื่ออายุยังน้อย

ข้อเสีย

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น อาจทำให้ผู้หญิงบางคนเกิดการตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนาได้ ถึงแม้สมัยนี้จะมีการป้องกันหลายวิธีก็ตาม แต่ก็ยังมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ได้

2. อาจติดเชื้อโรคภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ได้

3. อาจถูกบังคับให้แต่งงานหลังจากมีเพศสัมพันธ์ แต่ส่วนใหญ่ก็จบลงด้วยการหย่าร้าง

4. เกิดความรู้สึกผิดหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไปตลอด

5. มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว จะทำให้หมดความรู้สึกเคารพให้เกียรติในตนเองไป

6. มีความกลัวที่เกิดจากการถูกจับได้โดยครู อาจารย์ ของสถานศึกษา พ่อแม่ ตำรวจ ญาติ หรือเพื่อน

7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนแน่นหนึ่กไปทางเพศมากเกินไป ไม่ได้เห็นว่าเป็นเพื่อนอย่างแท้จริง

8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น คนในสังคมมองว่าเป็นสิ่งที่ผิดต่อศีลธรรม โดยความผิดนี้จะลงที่ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

วิทยา นาควัชระ (2527 ก) กล่าวว่า การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสมีผลที่ตามมาคือ

1. เกิดความซาซึนกับพฤติกรรมร่วมเพศ ไม่ได้มองเห็นค่าหรือความหมายของการมีเพศสัมพันธ์

2. ความรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ไปของชีวิตจะมีน้อยลง เพราะอาจจะเห็นว่าจะอะไรๆ ก็ไม่ตื่นเต้น แม้แต่การชวนขวยที่จะช่วยเหลือตัวเองในแง่ของการเรียน หรือการทำงานให้มากขึ้น ก็คงจะมีน้อย เพราะมีสิ่งล่อใจที่เร้าใจมากกว่า

3. อารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิดง่าย เพราะเขาไม่รู้จุดหลักของชีวิตจริงๆ ที่เขาต้องการยึดถือให้ได้ ชีวิตไม่ได้มีแต่เพียงการร่วมเพศ ความสุขหรือความสนุกจากการร่วมเพศที่เขาได้รับ ซึ่งเป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม แต่เขาจะต้องมาเผชิญกับปัญหาทั่วไปของชีวิตที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ด้วยความหล่อ หรือชั้นเชิงทางเพศรส เขาอาจรู้สึกด้อยในจิตใจก็เป็นได้ จึงยังพยายามเน้นกิจกรรมทางเพศให้มากขึ้น ในเปลือกนอก โดยที่จิตใจจริงๆ แล้วอาจไม่ต้องการก็ได้ การอยากทำงานเพื่อช่วยเหลือตัวเองก็จะมีน้อยลง เพราะใจหมกหมุ่นอยู่กับเรื่องเพศรส

4. ขาดการพัฒนาตนเอง ตามที่ควรจะเป็นทั้งร่างกายและจิตใจ

5. ถ้าหากมีลูก ตัวเขาเองก็ยังไม่พร้อมจะเป็นพ่อของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูก็เป็นไปได้ยาก อาจจะกลายเป็นภาระอย่างมากจนอาจจะไม่รับความเป็นจริงเหล่านี้ได้

6. ขาดโอกาสในการชวนขวยศึกษา หากความรู้เพิ่มเติมต่อไป ในทางตรงกันข้าม หากเป็นวัยรุ่นหญิงผลที่ตามมาก็คือ

6.1 มีความรู้สึกว่ ตัวเองเสียสิ่งที่ตัวเองสงวนไว้ บางคนเสียความรู้สึกละอาย มีความเสียดาย เสียความภาคภูมิใจในชีวิต

6.2 เกิดความเคียดชัง มีความต้องการมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจหาได้ยากจากชายคนเดิม เพราะเขาได้รู้จัก และเห็นแล้ว

6.3 เกิดความก้าวร้าวต่อชีวิตได้เร็ว เพราะต้องเผชิญกับปัญหา การรักษาตัวบำรุงตัวเอง ระวังไม่ให้ตั้งครรภ์ ในกรณีที่ไม่ต้องการมีลูก หรือแม้แต่การรักษาโรคที่อาจคิดมาจากฝ่ายชาย และยังคงคอยห่วง และเป็นพะวงว่าฝ่ายชายจะนอกใจไปชอบผู้หญิงอื่นอีกหรือไม่ ในขณะที่เพื่อนๆ วัยเดียวกันยังมีความสุข ความสนุกสนานตามประสาวัยรุ่นของเขาได้ตามปกติ

6.4 ถ้ามีลูกออกมา ก็จะเป็นปัญหาใหญ่มาก พ่อแม่ก็คงไม่ชอบใจที่ลูกสาวท้องขึ้นมาโดยไม่มีพ่อ หรือมีพ่อแต่ยังไม่พร้อม

6.5 โอกาสที่จะได้เจอผู้ชายดีๆ ที่มาสนใจก็น้อยลงไป เพราะผู้ชายก็ไม่ชอบผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2540) แสดงความเห็นว่ามีวัยรุ่นอีกจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร นอกจากจะเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลอง ทดสอบบทบาทของความเป็นผู้ใหญ่แล้ว วัยรุ่นยังคงใช้การมีเพศสัมพันธ์ในเหตุผลที่หลากหลาย เช่น

1. เพื่อเข้าสังคม
2. เพื่อเป็นสื่อการแสดงออก
3. เพื่อบอกกับบุคคลอื่นๆ ว่าฉันโตแล้ว
4. เพื่อใช้หลบหนีจากภาวะความเหงา หรือเพื่อหลบหนีจากภาวะความกดดัน

ต่างๆ

5. ใช้ทำทาบิดา มารดา ทำทาบิดา และความรักของมนุษย์

สุรศักดิ์ เอี่ยมเกื้อ (2541) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของปัญหาจากการมีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ ดังนี้

1. การตั้งครรถ์ก่อนการสมรส
2. การเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. ผลทางด้านจิตวิทยา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.8 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมที่ได้รับการกล่าวขวัญกันมาก ในกลุ่มที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามาก การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างหนุ่มสาวกระทำกันโดยเปิดเผยมากขึ้น จึงอาจมีแนวโน้มนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายบางคนคิดว่า การร่วมเพศเป็นการครอบครอง เป็นการเอาชนะ และมีความภาคภูมิใจในตัวเอง (สุรศักดิ์ เอี่ยมเกื้อ 2541 : 30-31)

คุษฎี เจริญสุข (2540) ได้กล่าวว่า การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์น่าจะเป็นผลจากอารมณ์มากกว่าจะเป็นคุณธรรม หรือจริยธรรม ทั้งๆ ที่วัยรุ่นรู้ว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก เนื่องจากอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านชีววิทยา อิทธิพลของฮอร์โมนเพศมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจของวัยรุ่น เกิดแรงขับทางเพศ (Sex Drive) โดยธรรมชาติทำให้สนใจอยากรู้เรื่องเพศมากขึ้นจนถึงขั้นอยากทดลองมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา จิตสำนึกของความเป็นหญิง หรือชายที่ทำให้เกิดความรู้สึกต้องการมีบทบาทเป็นภรรยาหรือสามี จะผลักดันให้วัยรุ่นเกิดมีเพศสัมพันธ์ได้ และหากวัยรุ่นนั้นมีประสบการณ์ในวัยเด็ก หรือปัจจุบันมีปัญหาขาดความรักความอบอุ่น ในครอบครัวก็ย่อมทำให้ต้องการแสวงหาสิ่งชดเชย และมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้

3. ปัจจัยทางด้านสังคมวิทยา สังคมเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่า ควรเป็นอย่างไร อะไรคือความถูกต้อง เช่น เพศหญิงต้องรักษาวนสงวนตัว ไม่ข้องแวะกับเรื่องเพศ คือไม่แสดงออกเรื่องเพศมากเกินไป ไร้เดียงสาทางเพศมากเกินไป เป็นกุลสตรีมากเท่านั้น แต่ปัจจุบันอารยธรรมตะวันตก ได้เข้ามามีอิทธิพลในสังคมไทย ชายหญิงมีอิสระเสรีในการติดต่อคบหากันมากขึ้น การแสดงออกทางเพศที่เป็นการรักรักนวลสงวนตัวจึงลดน้อยลง จากการได้เห็นแบบอย่างตามกระแสสังคมเหล่านี้ ประกอบกับแรงขับทางเพศทำให้วัยรุ่นต้องการ และพยายามแสวงหาทางออกเพื่อตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ ซึ่งสังคมไทยได้กำหนดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องไม่ควรพูดเปิดเผย พูดถึงไม่ได้ ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าพูดคุย หรือปรึกษาทางเพศกับบุคคลที่ควรปรึกษาอันได้แก่ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ หรือครู จึงทำให้วัยรุ่นหัน ไปแสวงหาความรู้ และประสบการณ์จากสื่อมวลชน และกลุ่มเพื่อนวันเดียวกัน ซึ่งต่างมีความรู้และประสบการณ์น้อยเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือ การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อม และในปัจจุบันวัยรุ่น ไม่เพียงมีโอกาสปล่อยตัวทางเพศมากขึ้น หากแต่ช่วงเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสยังได้ถูกขยายให้ยาวนานขึ้น ด้วยเหตุผลทางการศึกษา การหางานทำ ซึ่งทำให้การแต่งงานช้าลง อีกทั้งการณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ซึ่งประชาสัมพันธ์ไม่ให้บุคคลสำนอมทางเพศกับหญิงโสเภณี จึงมีผลกระทบทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

4. แนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์

กรอบแนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) เป็นแกนหลักของสังคมวิทยาแนวการตีความ (Interpretive Sociology) หรือ "สังคมวิทยาชีวิตประจำวัน" (Sociology of Everyday Life) ซึ่งเน้นความสำคัญของความหมายในเชิงอัตวิสัย (Subjective Meaning) ในการ

จัดระเบียบทางสังคมในชีวิตประจำวัน Jack D. Douglas (1980, อ้างถึงใน พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์ 2538) ได้เสนอว่าสังคมวิทยาชีวิตประจำวันเป็นแนวทฤษฎีที่มุ่งให้ความสนใจในการรับประสบการณ์ การสังเกต ทำความเข้าใจ พรรณนา วิเคราะห์ และสื่อสารเกี่ยวกับผู้คนที่กำลังมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ตามธรรมชาติที่เป็นอิสระ จากการแทรกแซงจากผู้ศึกษา โดยการศึกษาจะพยายามทำความเข้าใจ และวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมจากจุดยืนของสมาชิกทางสังคมว่ามีความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมอย่างไรในสถานการณ์หนึ่งๆ หรือกล่าวได้ว่าเป็นความหมายตามสามัญสำนึก (Common Sense Meanings) หรือความหมายในชีวิตประจำวัน (Everyday Life Meanings) ที่ใช้โดยสมาชิกของสังคมนั้นๆ

รากฐานของแนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์มาจากศาสตราจารย์ด้านปรัชญา และจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก เกรก เฮอเบิร์ต เมด (George Herbert Mead 1863-1931) ร่วมกับนักคิดรุ่นบุกเบิกคนอื่นๆ เช่น John Dewey, William James, Charles Peirce, William Thomas และ Charles Cooley ซึ่ง Mead ได้เขียนบทความเป็นจำนวนมากแต่สิ่งที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวคิดนี้คือ คำบรรยายในห้องเรียนของเขา และการจดบันทึกจากบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลาย (Charon 1998) โดยมี Herbert Blumer ผู้เป็นศิษย์เอกสืบทอดแนวความคิด ได้รับเกียรติเป็นบิดาของแนวคิดการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นี้ เพราะเป็นผู้บัญญัติชื่อ "Symbolic Interactionism" ขึ้นมาซึ่งคำว่า "การปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์" หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์ "ตีความ" หรือ "ให้นิยาม" ซึ่งกันและกัน แทนที่จะมีเพียงปฏิกริยาต่อการกระทำของกันและกันเท่านั้น ซึ่งกรอบแนวคิดนี้มีสมมติธรรมหลัก 3 ประการ คือ ประการแรก สังคมมนุษย์ประกอบด้วยบุคคลทั้งหลายที่มีอัตตะ (Self) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเป็นวัตถุแห่งการกระทำของตนเอง กล่าวคือ มนุษย์สามารถกระทำต่อตนเอง เหมือนกับที่กระทำต่อคนอื่นๆ รับรู้ ชี้นำ และตีความวัตถุ และเหตุการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมให้กับตนเอง ประการที่สอง คือ การกระทำของบุคคลไม่ใช่สิ่งที่ถูกปลดปล่อยจากแรงขับตามธรรมชาติ แต่เป็นผลมาจากการสร้างสรรค์โดยบุคคลนั้นๆ จากการบันทึก และการตีความลักษณะต่างๆ ของสถานการณ์ที่เขาได้ก่อการกระทำนั้นๆ ขึ้นมา และประการสุดท้าย คือ การกระทำร่วม (Joint act) หรือการกระทำของกลุ่มเป็นผลมาจากการประสานการกระทำของแต่ละบุคคลเข้าหากันจากการที่แต่ละคนตีความและคำนึงถึงผลการกระทำของกันและกัน (Blumer 1962, อ้างถึงใน พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์ 2538)

จากหนังสือ "Symbolic Interactionism : Perspectives and Methods" (Blumer 1969 : 2-5) Blumer ได้เสนอหลักพื้นฐานของแนวทฤษฎีการปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ 3 ประการ คือ ประการที่หนึ่งบุคคลกระทำต่อสิ่งต่างๆ (Things) หรือสถานการณ์ต่างๆ จากพื้นฐานความหมายของสิ่งหรือสถานการณ์เหล่านั้นมีต่อตัวเขา

ประการที่สอง ความหมายของสิ่งหรือสถานการณ์ต่างๆ เหล่านั้น ได้มาจากหรือเกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสังคมที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลนั้นกับคนอื่นๆ

ประการที่สาม บุคคลเป็นผู้กระทำที่เลือกสรร ตรวจสอบ หยุดยั้ง จัดกลุ่มใหม่ และปรับเปลี่ยนความหมายต่างๆ ผ่านกระบวนการตีความ (Interpretive Process) ตามสถานการณ์ทางสังคมที่เขาเผชิญ และตามทิศทางการกระทำของเขา

ซึ่งกระบวนการตีความมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรก บุคคลในฐานะผู้กระทำ (Actor) เป็นผู้บ่งชี้ (Indicates) สิ่งที่เขาเป็นผู้กระทำ คือ บุคคลจะชี้ให้เห็นเองทราบถึงความหมายของสิ่งนั้นๆ (การกระทำ) การบ่งชี้ดังกล่าวเป็นกระบวนการทางสังคมภายใน หมายถึง ผู้กระทำมีการปฏิสังสรรค์ หรือสื่อสารกับตนเอง ขั้นตอนที่สอง เมื่อเกิดการปฏิสังสรรค์กับตนเองการตีความก็จะตามมา ฉะนั้น การตีความจึงเป็นการจัดการกับความหมายด้วยลักษณะและวิธีการต่างๆ ที่ผู้กระทำสามารถเลือก ตรวจสอบ จัดกลุ่มใหม่ หยุดยั้งการกระทำ หรือเปลี่ยนแปลงความหมายใหม่ให้เป็นไปตามสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ และผู้กระทำสามารถเป็นผู้กำหนดทิศทางการกระทำของตนให้เป็นไปตามที่ต้องการได้

ดังนั้น เนื้อหาหลักของกรอบแนวคิดนี้ จึงอยู่ที่ว่า โลกทางสังคมของมนุษย์ไม่ได้ประกอบขึ้นด้วยวัตถุทั้งหลาย ที่มีความหมายอย่างแท้จริง (Intrinsic Meanings) แต่ความหมายของวัตถุหรือการกระทำเหล่านั้น ขึ้นอยู่กับการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น มนุษย์จึงเป็นผู้ตีความ และให้ความหมายแก่โลกของตนเอง ซึ่งมนุษย์เรียนรู้สัญลักษณ์ และนิยามสิ่งต่างๆ โดยผ่านกระบวนการปฏิสังสรรค์กับคนอื่นๆ ดังนั้น มนุษย์ตามทัศนะนี้ จึงเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น (Active) ไม่ได้เล่นตามบทบาททางสังคม แต่เลือกสรรการกระทำของตน และมีสำนึก (Conscious) ในการกระทำของตนเองตลอดเวลา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา ได้มีผู้ทำการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนหนึ่ง ซึ่งในที่นี้จะได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากกล่าว ตามลำดับดังนี้

งามพิศ สงวนศักดิ์ (2542) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาอเมริกัน พบว่าผู้ชาย 3.5% เคยร่วมเพศตั้งแต่อายุไม่ถึง 10 ขวบ 15% เคยร่วมเพศเมื่ออายุระหว่าง 11 - 13 ปี 21.5% เคยร่วมเพศเมื่ออายุระหว่าง 14 - 16 ปี และมีถึง 45% ที่เคยร่วมเพศเมื่ออายุ 17 - 19 ปี มีเพียง 12% เท่านั้นที่ไม่เคยร่วมเพศมาก่อนเลยจนถึงอายุ 20 ปี ส่วนผู้หญิงพบว่า 2% ที่เคยร่วมเพศตั้งแต่อายุไม่ถึง 10 ขวบ 80% ที่เคยร่วมเพศตั้งแต่อายุระหว่าง 11 - 13 ปี 19% เคยร่วมเพศเมื่ออายุ 14 - 16 ปี 15% เคยร่วมเพศเมื่ออายุ 17 - 19 ปี และมีเพียง 19% เท่านั้นที่เสียตัวครั้งแรกหลังจากอายุ

20 ปีไปแล้ว และจากการสำรวจในมหาวิทยาลัย พบว่าในจำนวนนักศึกษาเพศละ 100 คน นักศึกษาชาย 85 คน เคยร่วมเพศมาแล้ว ส่วนนักศึกษาหญิง 44 คน ที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วเช่นกัน

ข้อมูลจากโรงพยาบาลรามาริมดิ เปิดเผยว่า พบเด็กที่มาคลอดบุตรอายุเพียง 11 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเด็กด้วยกัน ซึ่งไม่คิดถึงเรื่องการท้อง เนื่องจากยังไม่เคยมีประจำเดือน

นิรมล ชีระไตรรักษ์ (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันก่อนสมรส การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันก่อนสมรส ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านความคล้ายคลึงกันของคู่ ปัจจัยด้านแบบอย่างจากบิดา มารดา ปัจจัยด้านค่านิยมเกี่ยวกับการสมรส ปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านความสมานฉันท์ทางบทบาท และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันกับคู่ก่อนสมรส และกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย ที่สมัครใจในการให้ข้อมูล เป็นกลุ่มเฉพาะที่ไม่เปิดเผยสถานภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มจากบุคคลหลักที่สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้ โดยการสุ่มอย่างง่าย จากกรอบรายชื่อบุคคลหลักได้จำนวน 400 คน จากนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐทั่วประเทศที่อยู่ด้วยกันกับคู่ก่อนสมรส พรรณนาคุณภาพชีวิตคู่ ลักษณะการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสของนักศึกษาด้วยสถิติบรรยาย

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่อยู่ด้วยกันก่อนสมรสส่วนใหญ่ที่พบในการศึกษาครั้งนี้ ได้อยู่ด้วยกันก่อนสมรสเป็นเวลา 1-2 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ด้วยกันเพียงเวลาสั้นๆ เมื่อมีโอกาสนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันกับคู่ก่อนสมรสส่วนมากมาจากครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และจดทะเบียนสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลักษณะที่พ่อกอาศัยส่วนใหญ่จะพ่อกพ่อกเอกชน หรือบ้านเช่าในการอยู่ด้วยกันก่อนสมรสนี้ ส่วนใหญ่บิดามารดาไม่รับรู้ และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังพึ่งพาเงินจากบิดามารดา การคุมกำเนิดจะใช้ถุงยางอนามัย และยาเม็ดคุมกำเนิดเป็นส่วนใหญ่ และพบว่านักศึกษาที่อยู่ด้วยกันกับคู่สมรสเคยมีประสบการณ์การตั้งครรภ์ร้อยละ 10.75 และในกลุ่มดังกล่าวได้ยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้งแล้ว ร้อยละ 9.50 ส่วนในกลุ่มที่ยังไม่เคยตั้งครรภ์มีความคิดว่าถ้าเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ขึ้นจะตัดสินใจทำแท้งร้อยละ 63.8

โสพิน หมูแก้ว (2544) เรื่อง อยู่ก่อนแต่ง : การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัย วัดดูประสงค์เพื่อทำความเข้าใจว่า นักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันกับคนรักนั้นให้ ความหมายแก่การดำเนินชีวิตแบบนี้อย่างไร มีกระบวนการพัฒนามาอย่างไร และแต่ละขั้นตอนมีเงื่อนไขสำคัญอะไรบ้าง โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สัญลักษณะมาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล และศึกษาด้วยวิธีการประชาวธรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytic Ethnography) ข้อมูลหลักได้มาจากการสัมภาษณ์เจาะลึกนักศึกษาที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) จำนวน 17 ราย เป็นนักศึกษาชาย 9 ราย และนักศึกษาหญิง 8 ราย

การให้ความหมายแก่การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง โดยที่นักศึกษาชายให้ความหมายเป็น 3 ลักษณะ คือ "เซ็กซ์" "ประหยัดและสะดวกสบาย" และ "รักจริง" ส่วนนักศึกษาหญิงให้ความหมายแบบเดียวกัน คือ "รักจริง (แต่ไม่หวังแต่ง)" ซึ่งความหมายเหล่านี้ไม่ค่อยมีนัยยะที่เชื่อมโยงกับเรื่องการแต่งงาน และการมีครอบครัวเหมือนที่ปรากฏในสังคมอเมริกันที่ถือว่าการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน หรือมีครอบครัวโดยไม่ต้องแต่งงานเหมือนในสังคมยุโรปบางสังคม จึงอาจถือได้ว่าเป็นวิถีชีวิตทางเลือกหนึ่งของนักศึกษา

กระบวนการมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง ขึ้นเป็นแฟนแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่นำไปสู่ขั้นตอนที่สอง คือ ขั้นการอยู่ร่วมกันเป็นครั้งคราว โดยที่ต่างฝ่ายต่างมีห้องพักเป็นของตนเอง แต่จะมาค้างด้วยกันเป็นบางครั้ง เงื่อนไขที่ทำให้ย้ายไปอยู่ร่วมกันอย่างถาวรในนักศึกษาชาย ได้แก่ เงื่อนไขทางด้านอารมณ์ คือ ต้องการมีคนเข้าใจ และเป็นความต้องการของผู้หญิง ส่วนเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจ คือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ขณะที่เงื่อนไขทางด้านอารมณ์ของนักศึกษาหญิง คือ ต้องการมีความสัมพันธ์กับคนรักให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และต้องการความเห็นใจจากแฟน และมีเงื่อนไขแรงกดดันจากสังคม ขั้นตอนที่สาม คือ ขึ้นอยู่ร่วมกันอย่างถาวร ซึ่งการที่พวกเขาจะสามารถธำรง "วิถีชีวิต" แบบนี้ต่อไปได้ต้องมีวิธีการจัดการหรืออธิบายความสมเหตุสมผลในการกระทำต่อผู้ชมทางสังคมที่มีปฏิกริยาในทางลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อบุคคลนัยสำคัญ

เพ็ญพรรณ อภิศิวานนท์ (2546) เรื่อง "เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี" ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ตามตัวแปรเพศและระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำนวน 364 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก 2) นักเรียนวัยรุ่นชาย และนักเรียนวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รุจิรา สายสมร (2547) เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผล

การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อความเชื่อ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมส่งผลร่วมกับระยะเวลาการทดลอง ต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และการให้คำปรึกษากลุ่มแบบนี้ ทำให้ความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเหมาะสมยิ่งขึ้น และเมื่อความเชื่อเปลี่ยนไปก็ทำให้พฤติกรรมความเชื่อนั้น มีความคงทนอีกด้วย

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก่อนแต่งงานมีแนวโน้มที่จะอยู่ในช่วงอายุที่น้อยลงเรื่อยๆ โดยเด็กเหล่านี้จะมีความรู้ด้านเพศน้อยมาก เนื่องจากวัฒนธรรมเก่าๆ ยังแฝงอยู่ในการอบรมสั่งสอนเด็ก คือให้รักนวลสงวนตัว และหากใครมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะโดนสังคมรอบข้างประณาม แต่กลับขาดความเอาใจใส่จริงเอาใจในด้าน การอบรมสั่งสอนให้ความรู้ในการทำความเข้าใจ ว่าเหตุผลเพราะสิ่งใดจึงต้องเป็นข้อห้าม เนื่องจากค่านิยม สังคม และเศรษฐกิจที่เป็นตัวผลักดันให้ค่านิยมทางเพศมีกระแสความรุนแรงมากยิ่งขึ้น กอรปกับคนในสังคม อยู่กันแบบทุนนิยม ทุกคนในครอบครัวจะต้องดิ้นรนเพื่อหารายได้มาจุนเจือ จึงทำให้วิถีชีวิตแบบเดิมเปลี่ยนไป ขนาดของครอบครัวที่เคยอยู่แบบมี ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติๆ อยู่ร่วมกัน กลายเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีเพียง พ่อ แม่ และลูกอยู่กันโดยลำพัง ซึ่งต่างคนต่างมีหน้าที่ที่ต้องดำเนินชีวิต พ่อ แม่ต้องประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว เด็กๆ ต้องเรียนหนังสือ ทำให้เด็กไม่มีความอบรม จึงต้องไขว่คว้าหาความสุขจากสิ่งอื่นเพื่อทดแทน การมองหาเพื่อนต่างเพศ เพื่อมาทดแทนสิ่งที่ตนขาดหายไป จึงเป็นสิ่งที่สังคมปัจจุบันกำลังเผชิญอยู่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ จึงเห็นว่าการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่ดี สังคมไม่ยอมรับจึงไม่สามารถบอกให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองรับรู้ได้ แต่นักศึกษาในทุกสถาบันก็จะยังคงมีการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน ในระหว่างการศึกษา เพราะต้องการบุคคลคนหนึ่งมาทดแทนสิ่งที่ตนคิดว่าหายไป โดยนักศึกษาที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะอยู่หอพักเอกชน หรือบ้านเช่า มีการคุมกำเนิดด้วยวิธีต่างๆ แต่หากเกิดการตั้งครรภ์ระหว่างศึกษา ก็จะทำให้การทำแท้งเป็นทางออกของปัญหาดังกล่าว กระบวนการการตัดสินใจมาใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ระหว่างชาย และหญิงมีความแตกต่างกัน คือ ผู้ชายจะใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ แต่ผู้หญิงจะใช้เหตุผลในการตัดสินใจ เช่น การประหยัดค่าใช้จ่าย การต้องการความเห็นใจจากแฟน รวมถึงการต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา ผู้ศึกษาได้อธิบายถึงระเบียบวิธีวิจัยในประเด็นที่ศึกษา ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการ และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีระเบียบวิจัยไว้ ดังนี้

การออกแบบงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ หรือเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งสำรวจทัศนคติหรือความคิดเห็นอย่างกว้างๆ และค้นหาปัจจัยต่างๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติหรือความคิดเห็นอย่างกว้างๆ และค้นหาปัจจัยต่างๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติเหล่านั้น เช่น การศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เป็นต้น ซึ่งยังไม่ให้รายละเอียดลึกซึ้งหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามากนัก ขณะที่การวิจัยเชิงคุณภาพจะเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้สามารถร่วมรับรู้และเข้าใจโลก (life-worlds) ของผู้ถูกศึกษาไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด แรงจูงใจ ความหมายของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ชีวิต โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย ทั้งที่เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ แนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน การป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ ของนักศึกษาชาย หญิง ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาได้กำหนดไว้ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงต้องมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) นักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาชาย หญิง ได้สะท้อนความคิดเห็นของตนเองผ่านการศึกษาครั้งนี้

หลักเกณฑ์การเลือกพื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งเน้นศึกษาในวิทยาลัยนานาชาติ สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เนื่องจากวิทยาลัยนานาชาติมีการเรียนการสอนแบบภาคีสองภาษา และมีค่าใช้จ่ายสูงมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ในวิทยาลัย มีพื้นฐานทางครอบครัวในระดับกลาง และระดับสูง มีกำลังทรัพย์ที่สามารถซื้อของตามที่ต้องการอย่างรวดเร็ว รวมถึงการตอบสนองพฤติกรรมของตนเองที่ถูกหรือผิดตามปกติสถาน (Norm) ที่สังคมได้กำหนดไว้ ประกอบกับนักศึกษาในวิทยาลัยนานาชาติ มีพฤติกรรมแบบอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเพิ่มมากขึ้นจนสามารถพบเห็นได้ง่าย เพราะเหตุเหล่านี้ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษาเพื่อศึกษาการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา

หลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาชาย หญิง เนื่องจากในปัจจุบันมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมากขึ้น ซึ่งเป็นการเลียนแบบทางค่านิยม และมีการคาดว่าจะมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของกลุ่มประชากร ไว้ดังนี้

1. ต้องเป็นนักศึกษาชาย หญิง เท่านั้น
2. ต้องเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยการสังเกต และสัมภาษณ์เบื้องต้น เช่น ระยะเวลาการคบหา การใช้ชีวิตประจำวัน การตัดสินใจมาอยู่ร่วมกัน
3. ต้องเป็นลักษณะรักระหว่างชาย-หญิง
4. ต้องใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานในขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 เนื่องจากมีการเรียนรู้ค่านิยมของรุ่นพี่ และได้รู้จักวัฒนธรรมในวิทยาลัยช่วงระยะเวลาหนึ่ง
5. ต้องยินยอมในการให้ข้อมูล

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว พบว่า มีนักศึกษาชาย หญิง ที่ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 20 ราย จากจำนวนนักศึกษาชาย 3 ราย หญิง 2 ราย และทั้ง 5 ราย ดังกล่าวตรงตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้และมีความประสงค์จะให้ข้อมูลในเชิงลึกแก่ผู้ศึกษา

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิธีการสังเกตพฤติกรรม และการเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ Snow ball โดยเริ่มจากการเลือกมหาวิทยาลัย และการเลือกคณะ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงขั้นตอนการเลือกประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นที่	หน่วยในการเลือก	เทคนิคการสุ่ม
1	เลือกมหาวิทยาลัย	เจาะจง
2	เลือกคณะ	เจาะจง
3	เลือกนักศึกษาชาย หญิงที่ใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน	Snow ball

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาชายหญิง จำนวน 5 รายที่มีพฤติกรรมแบบอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ซึ่งได้จากการสอบถามเบื้องต้นและได้รับอนุญาตในการให้สัมภาษณ์ และสามารถให้ข้อมูล (Key Informants) ได้ เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาค้างนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้มีกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แหล่ง ค้างนี้ คือ

1. แหล่งข้อมูลเชิงเอกสาร

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้างว่าและเก็บรวบรวมข้อมูล จากข้อมูลเอกสาร เช่น บทความ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ที่ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา แนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน การป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ ของนักศึกษาชาย หญิง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และรวบรวมข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้างนี้

2. แหล่งข้อมูลภาคสนาม (Field Research)

ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มประชากรนักศึกษาชาย หญิง ด้วยการสังเกต และสัมภาษณ์แบบปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ เมื่อเลือกกลุ่มเป้าหมายตามที่ผู้ศึกษาต้องการได้แล้ว ผู้ศึกษาได้แนะนำตัวพร้อมทั้งบอกวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เชิงลึก (In-depth interview) โดยจะสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คน ซึ่งจะได้รับอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลทุกครั้ง เพื่อให้สิทธิส่วนบุคคลกับผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งใช้ชื่อนามสมมุติแทนผู้ให้ข้อมูลหลัก และมี

ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมงต่อผู้ให้ข้อมูลหลัก 1 คน ในประเด็นการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ครบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การออกแบบสัมภาษณ์

ผู้ศึกษาใช้การสัมภาษณ์แบบเปิด โอกาสให้ผู้ศึกษาสามารถเตรียมคำถามเพิ่มเติมกว้างๆ ได้ โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพทางครอบครัว ความเป็นอยู่ รายได้ การตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน เป็นต้น เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน การสนับสนุนทางสังคม และร่วมกันหาแนวทางที่เหมาะสมในการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานให้เหมาะสมและหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้ศึกษาจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านต่างๆ โดยแยกเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และสรุปเนื้อหาเพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ของ

นักศึกษานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง "การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิง ระดับอุดมศึกษา" ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษชายหญิง จำนวน 5 ราย เป็นนักศึกษาชาย 3 ราย และนักศึกษาหญิง 2 ราย (ที่ให้ความยินยอมในการให้ข้อมูล) ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายจึงสามารถสรุป และนำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชาย หญิง ระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 ศึกษามุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการใช้ชีวิตคู่

ตอนที่ 1 การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชาย หญิง ระดับอุดมศึกษา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย 5 ราย พบว่าข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้ มีอายุระหว่าง 21 - 22 ปี แผลงที่มาของรายได้มาจากบิดา และมารดา รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 20,000 บาทต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย อาศัยอยู่กับบิดา และมารดา โดยมีสถานะทางครอบครัว คืออยู่ร่วมกับบิดา มารดา และพี่/น้อง ก่อนตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน อาศัยอยู่ที่ไหนมาก่อน และอยู่ด้วยกันตั้งแต่เมื่อไร ระยะเวลาานานเท่าไร ซึ่งใครเป็นคนตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน โดยมีเหตุผลอย่างไรที่ตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน และการมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อการตัดสินใจมาอยู่ด้วยกันหรือไม่ของนักศึกษาชายหญิง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการตัดสินใจย้ายเข้ามาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

จากการใกล้ชิดสนิทสนมของฝ่ายชาย และฝ่ายหญิงทำให้เกิดความผูกพัน จนมีพัฒนาการไปสู่อีกระดับที่ความรู้สึกเกินกว่าคำว่า เพื่อน จนกลายเป็นความรัก ความผูกพันนำไปสู่เหตุผลในการตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน นักศึกษาชายหญิงจะมีสิ่งใดเป็นเกณฑ์ หรือเหตุผลที่นำไปให้ ทั้ง 2 ฝ่ายมาใช้ชีวิตร่วมกันนั้นสามิกรรยา มีรายละเอียดดังนี้

...ก่อนตัดสินใจมาอยู่ด้วยกันอยู่ที่บ้านตัวเอง อยู่กับพ่อ แม่ และน้องครับ ผมมีน้องสาวอีก 1 คน มาย้ายอยู่กับฝ่ายหญิงตอนปี 3 เทอม 2 ครับ ตอนนี้ได้ประมาณ 4 - 5 เดือนได้ ผมเป็นคนชวนเค้ามาอยู่ด้วยกัน เพราะคิดว่ามาอยู่ด้วยกันทำอะไรได้ง่าย และสะดวก ไม่ได้เอาเรื่องเซ็กซ์ มาเป็นตัวตัดสิน แต่ผมคิดว่าผมอยากอยู่ใกล้เค้า และช่วยกันเรื่องเรียนด้วย เพราะเค้าเรียนเก่งกว่าผม... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...ผมอยู่หอ อยู่มาตั้งแต่ปี 2 แล้วครับ ตัดสินใจย้ายมาอยู่กับเค้าตอนปี 3 ครับ เค้าชวนผมมาอยู่ เพราะเค้าบอกว่าไม่ไว้ใจผม กลัวผมมีคนอื่น เรื่อง SEX มีส่วนนะครับ แต่ก็แค่เป็นส่วนเดียวนะ อยู่กันมาได้ประมาณ 1 ปี ได้ เหตุผลที่ย้ายมาอยู่ก็เพื่อความสบายใจไม่อยากมีปัญหาครับ... (กรกฎ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...อยู่หอครับ อยู่มาตั้งแต่ปี 1 ตอนแรกอยู่หอของวิทยาลัยที่หมู่บ้านกรีนพาร์คโฮมพอย์ป 2 ผมก็ย้ายออกมาอยู่หอพักหลังมหาวิทยาลัย แล้วผมก็ชวนเค้ามาอยู่ด้วย อยู่กันประมาณ 1 ปีกว่าๆ มาอยู่ด้วยกันเพราะผมอยากอยู่กับผู้หญิงของผม และก็เห็นเพื่อนมันมีคนอยู่ด้วย เลยอยากมีบ้าง... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...หนูอยู่กับพ่อ กับแม่ค่ะ หนูเป็นลูกคนเดียว พ่อแม่ค่อนข้างหวง แต่หนูให้เหตุผลว่าบ้านอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยลำบากพ่อกับแม่ที่ต้องไปรับ-ส่ง และอีกอย่างหนูก็โตแล้ว พ่อกับแม่เลยยอมค่ะ ย้ายมาอยู่กับพี่เค้าตั้งแต่ ปี 2 เทอม Summer ค่ะ พี่เค้าเป็นคนชวน ที่มาอยู่กับพี่เค้า เพราะ "รัก" ค่ะ แล้วเค้าก็ "รัก" หนูด้วย เราก็เลยมาอยู่ด้วยกัน เรื่องเซ็กซ์ไม่เกี่ยวค่ะ เพราะคำว่า "รัก" มากกว่าค่ะ... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...หนูอยู่กับพ่อ กับแม่ค่ะ กับน้องสาวอีก 1 คน ตอนปี 1 ส่วนตอนปี 2 ก็ขอย้ายมาอยู่หอ เพราะบ้านอยู่แถวสีลม ซึ่งรถติดมากหนูขับรถมาเอง เลขอออนุญาตมาอยู่หอ ตอนแรกพ่อกับแม่ก็ไม่ยอม ก็อธิบายว่ารถติดมาก มาแถบไม่ทันเข้าเรียน เพราะมีเรียนตั้งแต่ 8 โมงเช้า เค้าเลยยอมให้มาอยู่หอ มาอยู่กับเค้าตอนปี 2 ประมาณ เทอม 3 ช่วงนั้นเรียนหนักมาก ก็เลยมาช่วยกันดูหนังสือด้วย เรื่องเซ็กซ์ไม่เกี่ยวค่ะ หนูไม่ได้คิด

เรื่องนี้ คิดแต่อยากอยู่ใกล้คนที่รัก จะได้ช่วยกันดูแล ช่วยกันเรื่องเรียนด้วย... (กุ่มกั นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอยู่กับครอบครัวมาก่อน แล้วจึงย้ายมาอยู่ด้วยกัน เมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชวนให้มาอยู่ด้วยกัน โดยฝ่ายชายจะเป็นผู้ชวนก่อน และเหตุผลในการมาอยู่ด้วยกันมี 2 เหตุผล คือ 1. ต้องการอยู่กับคนที่รัก 2. เพื่อประโยชน์ในการเรียน และ 3. ตามเพื่อนในเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้ง 2 ฝ่าย มองว่าไม่เป็นประเด็นสำคัญสำหรับการตัดสินใจมาอยู่ร่วมกัน

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษา

เมื่อทั้ง 2 ฝ่ายตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกันฉันสามีภรรยาแล้ว สิ่งใดที่ควรคำนึงเพื่อให้สัมพันธภาพระหว่างทั้ง 2 ฝ่ายคงอยู่ได้นานตลอดไป และมีปัจจัยใดบ้างที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่

สิ่งที่สำคัญประการแรกของทั้ง 2 ฝ่าย ที่ต้องทำด้วยกัน เพื่อรักษาสัมพันธภาพไว้ให้นานก็คือ ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่ เนื่องจากทั้ง 2 ฝ่ายไม่กล้าที่จะเปิดเผยความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาให้กับครอบครัว หรือบุคคลรอบข้างให้รับทราบได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องช่วยกันปกปิดความสัมพันธ์ครั้งนี้ไว้ให้นาน ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...พอกับแม่รู้ครับ แม่รู้ก่อน ผมบอกตนเอง แต่ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร เพียงแต่บอก ว่าให้ตั้งใจเรียน... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...รู้ครับ แม่รู้ก่อน ตอนแรกพอก็ตอบว่า แต่แม่ช่วยพูดให้ พอก็เลยไม่ว่าอะไร แต่บอกว่าย่าให้กระทบกับเรื่องเรียน... (กรกฏ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...ไม่ทราบครับ ไม่กล้าบอก กลัวพอกับแม่จะต่อว่า... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ไม่ทราบค่ะ กลัวพอกับแม่เสียใจ... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...รู้ค่ะ แม่สังเกตและถาม เลยกบอก ก็บอกให้คุณแม่ให้ดี แล้วก็อย่าให้มีปัญหาเรื่องเรียน... (กุ่มภ์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาชาย 2 ใน 3 จะบอกให้ครอบครัวรับทราบ แต่นักศึกษาหญิงเพียง 1 รายที่กล้าจะบอกความจริงให้กับครอบครัวรับทราบ โดยบุคคลที่นักศึกษาทั้งชาย และหญิงไว้วางใจและกล้าที่จะบอกเรื่องราวทั้งหมด คือ มารดา เนื่องจากมารดาจะเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ และรับฟังปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาได้ดีกว่าบิดา โดยเมื่อผู้ปกครองทราบจะให้ความเป็นห่วง และกำชับในเรื่องการศึกษามากที่สุด รองลงมาเรื่องการจัดสรรที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา

2. ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน

ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษา คือ การดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ซึ่งเมื่อทั้ง 2 ฝ่ายต่างครอบครัว และต้องมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน จะมีวิธีการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบในชีวิตประจำวันให้ดำเนินไปอย่างไร

...เค้าเป็นคนดูแล เพราะเค้าเป็นผู้หญิง ก็จะเป็นเจ้าระเบียบนิดๆ ก็เลยเป็นคนคอยเก็บ แต่เสื้อผ้าส่งร้านซักรีดครับ... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...เค้าครับ เพราะผมไม่ทำอยู่แล้ว ธรรมดาถ้าอยู่คนเดียว ผมจะให้แม่บ้านเข้ามาทำเสื้อผ้าส่งร้านซักรีดครับ... (กรกฏ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...ผมช่วยเก็บนิดหน่อยครับ เพราะเค้าไม่ทำ ที่หอเค้ามีแม่บ้านคอยทำความสะอาดอยู่ ส่วนเสื้อผ้าส่งร้านซักรีดครับ เพราะอยู่บ้านไม่เคยทำ ที่บ้านก็ส่งร้านซักรีดเหมือนกัน... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...แม่บ้านค่ะ ที่หอมีแม่บ้าน เสื้อผ้าก็ส่งร้านซักรีด เพราะอยู่บ้านแม่เป็นคนจัดการที่บ้านก็มีแม่บ้านทำอยู่แล้ว... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...แม่บ้านค่ะ ที่หอมีแม่บ้าน เสื้อผ้าส่งร้านซักรีดใกล้ๆ หอค่ะเค้ามารับเองเป็นขาประจำแล้ว เพราะอยู่บ้านหนูไม่เคยทำแม่จ้างแม่บ้านทำงานบ้านค่ะ... (กุ่มภ์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินกิจกรรมประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง โดยนักศึกษาชาย จะให้ฝ่ายหญิงเป็นผู้ดูแลความสะดวก โดยส่วนใหญ่จะจ้างแม่บ้านทำความสะอาด และเสื้อผ้าส่งร้านซักรีด เพื่อความสะดวกง่าย และไม่ต้องดำเนินการเอง เพราะขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัว นักศึกษาทั้งชาย และหญิง ไม่ต้องรับผิดชอบงานบ้านต่างๆ เหล่านี้

3. ด้านการบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัว การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

ในการดำเนินชีวิตรประจำวันของนักศึกษาจะต้องมีการรับผิดชอบด้านการบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัว การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งมีการจัดสรร หรือการวางแผนการบริหารจัดการเป็นเช่นไร มีรายละเอียดดังนี้

...เค้าเป็นคนดูแล ไม่มีข้อตกลงครับ เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของผู้หญิงอยู่แล้ว เรื่องค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าหอส่วนใหญ่เป็นผม แต่มีบางครั้งก็แชร์กันครับ หากเงินเค้าไม่พอใช้ก็ให้บ้างครับ ถ้าเค้าขอ หรือเห็นว่าเค้าไม่มีเงินแล้ว... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...เค้าครับ อีกแหละ ไม่ได้ตกลง เพราะผมไม่ยุ่งเรื่องนี้ แต่ถ้าอยากได้อะไรก็จะบอกเค้า แล้วก็ชวนกันไปซื้อ หรือบางทีเดินไปเจอที่ซื้อมา ถ้าเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าหอ ผมรับผิดชอบ แต่ถ้าเป็นอย่างอื่นสลับกันครับ สลับกันออก เพราะเค้าออกบ้างผมออกบ้าง เรื่องค่าใช้จ่าย หรือเงินที่ใช้ส่วนตัว เราใช้วิธีเอาเงินไว้เป็นกองกลาง คนละ 20,000 ต่อเดือน แล้วใช้ร่วมกัน บางเดือนก็ไม่พอใช้ ก็เป็นเงินใครเงินมัน แล้วแต่ว่าใครมี... (กรกฎ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...ช่วยกันครับ ขาดเหลือก็บอก อยากได้อะไรก็คุยกัน แล้วก็พากันไปซื้อ ค่าใช้จ่ายใหญ่ พวกค่าเช่าหอ ค่าน้ำ ค่าไฟ ผมเป็นคนจ่าย เพราะแต่ถ้าเดือนไหนไม่พอก็จะยืมเค้าก่อน แล้วก็คืนให้ตอนหลัง ส่วนเรื่องเงินนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายหลักๆ แล้ว เราแยกกันเก็บแต่ผมเป็นคนจ่ายส่วนมาก ยกเว้นของที่เค้าต้องการนอกเหนือหรือส่วนตัว เค้าจ่ายเอง... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...หนูค่ะ แต่บางทีเค้าอยากได้อะไร เค้าก็ซื้อเองนะค่ะ ไม่มีข้อตกลงพิเศษ เพราะไม่ได้คิดขนาดนั้น ถ้าเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าหอ เค้ารับผิดชอบ ส่วนอย่างอื่น

ช่วยกันค่ะ โดยเอาเงินไว้กองกลางค่ะ เปิดบัญชีไว้บัญชีหนึ่งเป็นชื่อหนู แล้วให้หนูเป็นคนรับผิดชอบดูแลจัดการค่าใช้จ่ายต่างๆ แต่ถ้าไม่พอเค้าก็จะเป็นคนเพิ่มให้... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...หนูค่ะ ไม่มีข้อตกลง แต่อาจเป็นเพราะหนูอยากดูแลเค้าในทุกเรื่อง หนูเลยค่อนข้างจะยุ่งกับเรื่องนี้มากกว่าเค้า ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าหอ เค้ารับผิดชอบค่ะ ที่เหลือช่วยกันจ่ายค่ะ แต่เมื่อต้องการก็ขอกันได้ค่ะรวมเงินกันค่ะทุกเดือนเค้าต้องเอาเงินมาให้หนู และถ้าเค้าจะทำอะไรก็มาบอกหนูจะเป็นคนจ่าย แต่เราจะมีเงินส่วนตัวกันอีกด้วยค่ะ... (กมล นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ดูแลด้านการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นของส่วนกลางสำหรับไว้ใช้ในชีวิตประจำวัน และส่วนที่ 2 สำหรับใช้ส่วนตัวกรณีในแต่ละฝ่ายมีความต้องการที่นอกเหนือจากของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยฝ่ายหญิงเป็นผู้จัดการ การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องอุปโภค บริโภค ในชีวิตประจำวัน เหตุผลก็เพราะเป็นผู้หญิง หรือต้องเป็นแม่บ้าน จึงต้องรับหน้าที่นี้ โดยปริยาย ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าเช่าหอ ฝ่ายชายจะเป็นผู้รับผิดชอบ จะเห็นได้ว่า ค่านิยมแบบเดิมที่ฝ่ายชายเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหลักของครอบครัวด้านการดำรงชีวิตยังคงอยู่

ตอนที่ 3 มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

การใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันไม่ว่าจะเป็นคู่ไหน ก็จะมีปัญหาต่างๆ ตามมา ทั้งในระดับต่ำสุดคือการมีปากเสียงกันแล้วก็จบ จนถึงระดับสูงสุดคือ การเลิก หรือหย่าร้างกัน สามารถพบเห็นได้ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างก็มีเช่นกัน และนักศึกษามีการวางแผนเกี่ยวกับชีวิตคู่ในอนาคตอย่างไร ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างครบถ้วน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จึงได้ทำการศึกษาการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และการวางแผนการใช้ชีวิตคู่ในอนาคตของนักศึกษาชายหญิง มีรายละเอียด ดังนี้

1. มุมมองต่อการรักษาสัมพันธภาพที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตคู่

การศึกษามุมมองการรักษาสัมพันธภาพของการใช้ชีวิตคู่ของกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเป็นอย่างไร และนักศึกษามีลักษณะของปัญหาระหว่างการใช้ชีวิตคู่แบบไหน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

...ไม่มี เพราะผมไม่สนใจ เพราะง้อเดี๋ยวก็ดี แล้วก็ไปเรียนด้วยกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผม ส่วนใหญ่เค้าจะหึง และเอาแต่ใจ เวลามีปัญหาผมจะออกไปข้างนอกไปเที่ยวหรือที่ไหนก็ได้ พอดี ๆ หรือไม่ก็เข้าค้อยกลับ คนที่ปรึกษาส่วนใหญ่ เพื่อนครับ เล่าให้เพื่อนฟัง ก็แค่อยากระบาย ไม่มีไรมาก จริงๆ แล้ว พอกลับมาจากข้างนอกผมก็จะคุยกติ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เค้าจะถามต่อผมก็บอกให้มันจบ แต่บางครั้งเค้าก็ไม่ยอมจบ ผมก็จะคุบบ้าง ไม่เกิน 2 วันก็ดีขึ้นแล้ว เพราะเค้าไม่อยากให้ผมไปที่อื่น... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...ไม่มี เพราะผมจะถามหาสาเหตุ แล้วก็เคลียร์ ถ้ายังไม่เข้าใจผมก็ออกไปเรียน กลับค้อยคุยกันใหม่ เรื่องส่วนใหญ่ เค้าจะงอน ไร้สาระ ผมก็จะบอกว่าถ้าไม่มีเหตุผล ไม่ต้องคุย ผมก็จะกลับบ้าน พอเข้ามาเจอกันที่มหาวิทยาลัย เค้าก็จะมาพูดคุยกับผมเอง ผมก็คุยกติ เพราะเคยบอกตั้งแต่แรกแล้วว่าไม่ชอบให้เข้าชี้ ผมจี้รำคาญ มีปัญหาปรึกษาใคร บางทีก็เล่าให้เพื่อนฟังครับ กับพ่อแม่ไม่เคยเล่าเรื่องพวกนี้ให้ฟัง เพราะไม่ได้สำคัญอะไร แต่ก็ไม่ใช่ว่าผมไม่ง้อเค้านะ บางครั้งบางอารมณ์ถ้าผมผิดผมก็ง้อ เค้าหายโกรธง่ายเลยไม่ค่อยมีปัญหานานเท่าไร... (กรกฎ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...เครียดทุกครั้งที่มมีปัญหา ก็เพราะกลัวว่าเค้าจะไปมีคนอื่น อีกอย่างเค้าก็หน้าตาดี และก็เป็นคนมนุษยสัมพันธ์ดีด้วย ปัญหาที่มีว่าผลัดกันหึง เพราะบางทีเค้าเห็นผมคุยโทรศัพท์กับเพื่อนผู้หญิงคนอื่นกึ่งอนบ้าง แต่ถ้ามีปัญหาจริงๆ ส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อนในกลุ่ม จะมีเพื่อนในกลุ่มอยู่ 3 คน ที่คุยกันได้ทุกเรื่อง พ่อแม่ ไม่กล้าไปคุยด้วยหรือกถั่วโดนดู เพราะพ่อกับแม่ยังไม่รู้เรื่อง ก็เลยจะคุยกับเพื่อนมากกว่า... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ก็มีผลกระทบบ้าง เพราะไม่อยากไปเรียน อยากให้เค้ามาง้อ และก็ดูแล เพื่อทดสอบว่าเค้ายังรักเราอยู่ เรื่องที่เป็นปัญหาบ่อยคือ งอน หึง เพราะหนูเองแหละค่ะ เพราะหนูเป็นคนคิดมาก และก็ไม่อยากไปมีคนอื่น คุยกันเรื่องนี้ทุกวัน แต่บางทีเหมือนเค้ายังมีอีกคน ไม่สบายใจก็แสดงออกโดยงอนบ้าง ไม่พูดบ้าง หรือไม่ก็ถามเค้า บางครั้งที่สงสัย แต่ส่วนใหญ่เค้าก็จะบอกและอธิบายให้ฟัง ตอนเค้าอธิบายก็หาย แต่มันเหมือนมีอะไรติดอยู่ค่ะ บางครั้งงอนเลยไปหลายวัน เค้าก็มาถามว่ามีปัญหาอะไร

บางทีก็ลืมไปเลยว่าอันเรื่องอะไร คนที่หนูจะปรึกษาด้วยก็เพื่อนค่ะ หนูมีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน เล่าให้เค้าฟังเค้าก็จะปลอบบ้าง แนะนำบ้าง แต่เราเองแหละค่ะที่คิดมาก รู้ค่ะแต่ก็ทำไม่ได้ ไม่เคยปรึกษาคุณพ่อกับคุณแม่ค่ะ... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...มีค่ะ เพราะหนูค่อนข้างจะเป็นคนที่เครียดง่าย เลยไม่อยากไปเรียนเลย เรียนก็ไม่รู้เรื่อง จะมีก็เรื่องผู้หญิงค่ะ เพราะเค้าค่อนข้างการมดี แล้วหนูเองก็จี๋หึงด้วย ก็ผลัดกันจ้อ ปรึกษาเพื่อนในกลุ่มค่ะ เพราะเพื่อนจะให้คำปรึกษาและแนะนำเราได้ ส่วนคุณพ่อคุณแม่ไม่ได้คุยเรื่องปัญหา แต่ท่านก็จะคอยถามนะค่ะเพราะท่านก็ห่วง ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่าไม่มีอะไร กลัวท่านจะไม่สบายใจ... (กุ่มภ์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า ด้วยธรรมชาติของฝ่ายหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอยังต้องการให้ฝ่ายชายให้ความสำคัญ ทำให้เมื่อเกิดปัญหาฝ่ายหญิงจะมีผลกระทบมากกว่าฝ่ายชาย เพราะต้องการให้ฝ่ายชายมาจ้อ และดูแลทำให้เกิดผลกระทบกับการมาเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นของการใช้ชีวิตคือนักศึกษา คือ การหึงหวง โดยมีสาเหตุของปัญหามาจากความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน และขาดความไว้วางใจ ผลกระทบที่ตามมาเมื่อเกิดปัญหาขึ้น คือ การขาดเรียน และสุขภาพจิตของฝ่ายหญิง และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะปรึกษาเพื่อนในกลุ่มของตนมากกว่าบิดามารดา ครูอาจารย์ เนื่องจากยังมีความกลัวที่จะถูกตำหนิ หรือกลัวว่าตนจะเป็นต้นเหตุที่ทำให้บิดามารดาไม่สบายใจ

2. มุมมองต่อความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด กลุ่มตัวอย่างมีวิธีและแนวคิดด้านมุมมองการทำความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร มีรายละเอียดดังนี้

...ผม จะใส่ถุงครับ แต่มีบ้างที่ไม่ใช่... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...ใช่ถุงยางส่วนใหญ่ครับ เพราะบางทีถูกเงินหมด ก็ไม่ได้ใช้ หรือบางทีเค้าจะนับวันคุมกำเนิด หน้า 7 หลัง 7... (กรกฏ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...ผมใช้ถุงยาง เพราะเค้าไม่อยากทานยากแล้วเป็นสิ่ว กลัวอ้วน กลัวสารพัด ถ้ากินไม่ถูก... (เมฆ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ทานยากะ ปรีक्षाเพื่อนๆ เลยแนะนำว่าให้ใช้ยี่ห้อนี้ แพงหน่อยแต่ไม่มีสิ่ว... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ทานยากะ มีเพื่อนเค้าทานก่อน เค้าเลยแนะนำ... (กุมภ์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า มุมมองต่อความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ นักศึกษาทั้ง 2 ฝ่ายยังมีความรู้เรื่องนี้น้อยมาก และวิธีที่นำมาใช้ในการป้องกัน 2 แบบ คือ ฝ่ายชายจะเป็นผู้ใช้ถุงยางอนามัย ส่วนฝ่ายหญิงจะใช้ยาคุมกำเนิด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ระหว่างที่ต้องศึกษาอยู่ แต่ฝ่ายหญิงยังมีความกังวลเรื่องความงามมากกว่าเรื่องอื่น เพราะด้วยวัยที่ยังน้อย และด้านกายภาพของสังคมมักนิยมผู้หญิงที่มีหุ่นเล็ก บาง และใบหน้าที่สะอาดเกลี้ยงเกลาไม่มีริ้วรอย ทำให้ฝ่ายหญิงจะกังวลเรื่องผลกระทบที่จะมาเมื่อทานยาคุมกำเนิด

3. มุมมองต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการใช้ชีวิตของผู้หญิงวัยรุ่นในทุกยุคทุกสมัย เพราะเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น การทำแท้ง การขาดการศึกษา เนื่องจากเมื่อมีครรภ์ต้องออกจากโรงเรียน หรือการเป็นแม่ของเด็กที่ยังไม่รู้เดียงสา เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงมีการศึกษามุมมองต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

...ยังไม่เคยนะครับ ผมคิดว่าถ้าเกิดกับผม คงต้องคุยกัน 2 คนก่อน เพราะตอนนี้พ่อกับแม่เค้ายังไม่รู้เลยว่าอยู่กับผม ไว้ค่อยคิดครับ เห็นข่าววัดไผ่เงินแล้วสงสารยังไม่กล้าประมาทใหญ่... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...ยังครับ ผมคิดว่าผมคุมอยู่คงไม่มีปัญหา ขาวที่วัดไผ่เงิน กลัวครับ นำสงสารเด็กๆ ด้วย เห็นแล้วสลด ผมไม่ดูแล ไม่อยากรับรู้... (กรกฎ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...ยังไม่เคยครับ และก็ไม่อยากให้มีปัญหานี้ด้วย ผมก็กลัวเหมือนกัน เพราะคงแย่นั่นถ้าเกิดแบบนั้นจริงๆ ชาววัดไผ่เงินน่าจะกลัวครับ สงสาร แต่ผมเข้าใจเค้านะ เพราะถ้าเค้าพร้อมเค้าก็คงไม่ทำแบบนี้ สงสารเด็กด้วย... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ไม่เคยค่ะ หนูต้องคอยบอกเค้าให้ใส่ถุง ไม่งั้นเค้าทำลืมหุ้ทุกที แล้วหนูก็ทานยาด้วย ปลอดภัยไว้ก่อนค่ะ ไม่อยากมีปัญหา ชาววัดไผ่เงิน กลัวค่ะ สงสารค่ะ หนูสงสารเด็ก แต่ไม่ได้ดูเพื่อนเค้าให้ฟังค่ะ... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ไม่เคยค่ะ เวลามีปัญหากับเค้าหนูปรึกษาเพื่อน หรือไม่ก็แม่ แต่ถ้าแม่ก็จะนานๆ ทีค่ะ ชาววัดไผ่เงิน หนูไม่ค่อยสงสาร สงสาร แต่ถามเพื่อนที่เค้าดูข่าว บอกไม่ถูก ไม่คิดดีกว่า... (กุ่มภ์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า มุมมองต่อการตั้งครรรค์ไม่เพียงประสงค์ระหว่างนักศึกษาชายหญิง กลุ่มตัวอย่างยังกลัวเรื่องการตั้งครรรค์ และคิดเชื่อ แต่ยังไม่มีความรัดกุมเกี่ยวกับการป้องกันมากนัก เพราะคิดว่าแต่ละฝ่ายไม่น่าจะเป็นพาหนะของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ จึงยังไม่ให้ความสำคัญกับการใช้ถุงยางมากนัก เมื่อสอบถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวัดไผ่เงิน ทุกคนกลัวและไม่อยากให้เกิดขึ้น

4. มุมมองต่อความสัมพันธ์ในอนาคต

การวางแผนอนาคตสำหรับการใช้ชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดี ในเรื่องของมุมมองต่อความสัมพันธ์ในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ว่าจะมีความคาดหวัง หรือการวางแผนการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันต่อไปหรือไม่ มีรายละเอียดดังนี้

...ไม่คาดหวัง เพราะยังไม่แน่ใจในชีวิตคู่ แต่ถ้าถามว่าต้องการอยู่กับเค้า หรือแต่งงานกับเค้าในอนาคตไหม คิดครับ เพราะผมรักเค้า และคิดว่าผมกับเค้าไปด้วยกันได้ งานแต่งงานต้องมีครับ แต่ยังไม่ได้อคิดตอนนี้ ส่วนเรื่องจดทะเบียนคงยังไม่ครับ เพราะสมัยนี้ไม่สำคัญแล้วนี่ครับ... (ตุลย์ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2553)

...ไม่มี เพราะไม่รู้จะหวังอะไร เพียงต้องการเรียนให้จบก่อนอย่างอื่นค่อยว่ากัน เรื่องอนาคตไม่แน่ใจครับ เพราะอนาคตไม่แน่นอน แต่ถามว่าตอนนี้ จะยังอยู่กับเค้า

ใหม่ก็จะยังอยู่นะครับ เพราะเค้าก็ดีไม่มีอะไรผิดถ้ายังอยู่ด้วยกันต่อไปได้ ก็คงต้องจัดงานแต่ง เพราะพ่อกับแม่คงไม่ยอม ส่วนเรื่องจดทะเบียนยังไม่แน่ใจครับต้องดูตามสถานการณ์... (กรกฎ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2553)

...บอกไม่ถูกนะพี่ เพราะผมว่าอะไรๆ มันก็ไม่แน่นอน แต่ถ้าถามว่าตอนนี้คิดยังไง ก็อยากอยู่กับเค้าแหละ อนาคตถ้ายังเป็นแบบนี้ ผมก็อยากแต่งกับเค้าละ สรุปว่าไม่คาดหวังแต่ถ้าเป็นไปได้ก็ดี ส่วนการจัดงานแต่งต้องจัดงานอยู่แล้ว เพราะพ่อแม่และญาติๆ คงไม่ยอม ส่วนเรื่องจดทะเบียนยังไม่แน่ใจ ผมไม่รู้ว่าจะไปทำไม... (เมษ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...หวังค่ะ แค่ว่าเค้าจะมีเราคนเดียวตลอดไป เมื่อเรียนจบจะสร้างครอบครัวด้วยกัน และอยู่ด้วยกัน เรื่องที่จะแต่งงานกับเค้าคิดค่ะ เพราะหนูรักเค้า ก็มีคุยกันบ้างค่ะ แต่ยังไม่ได้ตกลงอะไรมากเพราะต้องรอให้เรียนจบก่อน ส่วนเรื่องจดทะเบียนยังไม่คิดค่ะ ต้องดูก่อน... (มิน นามสมมติ, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2553)

...ไม่แน่ใจค่ะ เพราะอะไรก็เกิดขึ้นได้ คนเราเปลี่ยนได้ตลอด เลยไม่อยากหวังไกล แต่วันนี้มีเค้า และเค้ามีหนูคนเดียวก็พอแล้ว ถ้าถามว่าอยากแต่งงานกับเค้าไหม คิดค่ะ เพราะเค้าดีกับหนูมาก และหนูก็รักเค้ามาก เรื่องงานแต่งคิดว่าจัดค่ะ คุยกันไว้บ้างแล้ว พ่อกับแม่รับทราบทุกอย่าง และก็คงต้องจดทะเบียนด้วยไม่จั่งคงไม่ยอมแน่... (กมล นามสมมติ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2553)

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาไม่คาดหวังกับการใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกัน เพราะยังมีความคิดว่าสิ่งต่างๆ เปลี่ยนแปลงได้ เป็นเรื่องของอนาคต ดังนั้น จึงขอใช้ชีวิตคู่ของวันนี้กับคนที่เขามีอยู่ในปัจจุบันต่อไปจนกว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นจะเกิดขึ้น แต่ในปัจจุบันคิดอยากอยู่ด้วยกันตลอดไป โดยเฉพาะฝ่ายหญิง ซึ่งมีความเห็นเหมือนกันคืออยากอยู่กับฝ่ายชายตลอดไป ส่วนฝ่ายชายก็คิดจะแต่งงานด้วย แต่ยังไม่มีความไม่แน่นอนกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ส่วนมุมมองด้านการจัดงานแต่งงาน และจดทะเบียนสมรส ซึ่งส่วนใหญ่คิดที่จะจัดงานแต่ง เพื่อให้เป็นไปตามประเพณี และหน้าตาสังคมที่แต่ละครอบครัวมี ส่วนเรื่องการจดทะเบียนสมรสส่วนใหญ่ไม่เห็นถึงความสำคัญ โดยมองเป็นเรื่องสุดท้ายที่จะคิด เพราะยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการจดทะเบียนสมรส

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง "การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการตัดสินใจ การดำเนินชีวิตคู่ และการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษา เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งในบทนี้จะเป็นการอธิบายถึงบทสรุป และอภิปรายผลการศึกษา และคิดค้นข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพทางครอบครัว ความเป็นอยู่ และอื่นๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นแล้ว ผู้ศึกษาสามารถนำเสนอผลการศึกษาได้ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา

ในส่วนการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของผู้ให้ข้อมูล พบว่า การตัดสินใจดังกล่าวขึ้นอยู่กับความต้องการของทั้งฝ่าย โดยมีเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งเอยปากชักชวน อีกฝ่ายก็จะตอบสนองด้วยการหาวิธีบอกกล่าวกับครอบครัวถึงเหตุผลต่างๆ นานาที่ต้องการจะย้ายมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านการตัดสินใจย้ายเข้ามาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

ผลจากการศึกษาจะเห็นว่า การตัดสินใจย้ายมาอยู่กับคู่ของตนก่อนแต่งงานฝ่ายชายจะเป็นผู้ตัดสินใจ และเป็นผู้ชักชวนก่อน โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจ คือ ต้องการอยู่ใกล้กันรัก ต้องการการดูแลเอาใจใส่ของอีกฝ่าย ต้องการช่วยเหลือกันในการเรื่องการเรียน พฤติกรรมตามเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มมีพฤติกรรมดังกล่าวจึงต้องการมีบ้าง และเพื่อตัดปัญหาการไม่ไว้ใจใจของอีกฝ่าย เป็นต้น

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษา

ลักษณะการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน พบว่า ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้บริหารจัดการดูแลเปรียบเสมือนแม่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมในสมัยก่อน ที่ฝ่ายชายจะเป็นผู้หาเงิน ส่วนฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่

การรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะบอกถึงความสัมพันธ์ของตนกับคู่ของตน เพื่อความสบายใจของผู้ปกครอง โดยนักศึกษาชาย 2 ใน 3 เลือกที่จะบอกให้ผู้ปกครองรับทราบ ส่วนนักศึกษาหญิง 1 ใน 2 เลือกที่จะบอก แต่เหตุผลที่ไม่บอกให้ผู้ปกครองรับทราบก็คือ กลัวว่าจะรับไม่ได้ เสียใจ และกลัวการถูกต่อว่า เป็นต้น

2. ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน

ผู้ดำเนินบริหารจัดการเรื่องการดูแลกิจวัตรประจำวัน เช่น การทำความสะอาด การดูแลความเรียบร้อยภายในที่พัก เป็นต้น โดย 3 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างให้ฝ่ายหญิงเป็นผู้ดำเนินการ ในส่วนที่เหลือคือจ้างบุคคลอื่นมาเป็นผู้ดำเนินการ เช่น การทำความสะอาดที่พัก เป็นต้น ส่วนเรื่องเสื้อผ้าจะเป็นลักษณะการส่งให้ร้านค้าเป็นผู้ดำเนินการ แต่ทั้งนี้ก็จะยังคงอยู่ในความดูแลของฝ่ายหญิง

3. ด้านการบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัว การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การบริหารจัดการด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีวิธีการบริหารจัดการแบบแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 นำเงินรวมกันเป็นกองกลาง สำหรับใช้จ่ายในส่วนที่เป็นลักษณะการใช้ร่วมกัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าที่พัก ค่าสิ่งของอุปโภคบริโภค เป็นต้น ส่วนที่ 2 สำหรับการใช้จ่ายส่วนตัว แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีเงินก็สามารถขออีกฝ่ายหนึ่งได้

ตอนที่ 3 มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

ในเรื่องมุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล เพราะทุกคนเข้าใจดีว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ปัญหาส่วนใหญ่ขณะนี้ที่พบก็คือปัญหาเรื่องการหึง หวง งอน และน้อยใจ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายชายที่เคลียร์ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะธรรมชาติของผู้ชายจะไม่ชอบอะไรที่วุ่นวาย จึงต้องการให้ปัญหาจบโดยเร็ว ในเรื่องของการป้องกันตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จะมีการควบคุมด้วยการใช้ถุงยางอนามัย และยาคุม แต่ก็ยังมีความเสี่ยง เพราะที่ผ่านมายังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร แต่เมื่อได้รับรู้ข่าวการทำแท้งและนำศพทารกไปเก็บไว้ที่วัดใฝ่เงินนั้น เริ่มทำให้ผู้ให้ข้อมูลเห็นความสำคัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งรายละเอียดต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. มุมมองต่อการรักษาสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตคู่

การรักษาสัมพันธ์ภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลฝ่ายชาย 2 ใน 3 ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ เพราะเลือกที่จะไม่สนใจ ส่วนฝ่ายหญิงจะมีผลกับการเรียน ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนจึงเลือกที่จะหยุดเรียน ต้นเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การหึง หวง งอน และการน้อยใจ เป็นต้น กลุ่ม

ตัวอย่างเลือกปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับเพื่อนในกลุ่ม เนื่องจากสามารถพูด และปรึกษาได้ทุกเรื่อง เหตุผลที่ไม่ปรึกษาบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เพราะกลัวการถูกตำหนิ ต่อว่า และอาจไปสร้างความไม่สบายใจ เป็นต้น ทำให้ทั้ง 2 ฝ่าย เลือกที่จะไม่เผชิญหน้าโดยการออกไปนอกห้องพัก หรือการแยกไปอยู่กับเพื่อน เพื่อให้อารมณ์ของทั้ง 2 ฝ่ายดีขึ้น จึงกลับมาพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไม่ก็เลือกที่จะลืมไป และไม่สนใจกับสิ่งที่ผ่านมา โดยฝ่ายชายจะวางตัวนิ่งเฉย ส่วนฝ่ายหญิงจะไปปรึกษาเพื่อนในกลุ่มเพื่อหาแนวทางการแก้ไข หรือทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้น

2. มุมมองต่อความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

ความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะรู้จักการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น แต่ยังเป็นรู้จักเพียงผิวเผิน เพราะยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการรับประทานยาคุม เช่น การเป็นสิว ฝ้า เป็นต้น และในฝ่ายชายยังไม่มีการป้องกันที่จริงจัง เนื่องจากหากระหว่างทางจะมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีถุงยางก็จะไม่ใช่ โดยจะขอคำแนะนำ และปรึกษาจากเพื่อนในกลุ่มเกี่ยวกับการใช้ยาคุม

3. มุมมองต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ในส่วนของการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นั้น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความกังวลเรื่องนี้ แต่ยังไม่ให้ความสำคัญของการควบคุม เพราะยังมีความประมาทในเรื่องการใช้อุปกรณ์ควบคุม เช่น การใช้ยาคุม การใช้ถุงยาง และการควบคุมแบบธรรมชาติ เป็นต้น เนื่องจากยังขาดความเอาใจใส่ในการป้องกันอย่างจริงจัง โดยหากไม่มีก็จะไม่ใช่ และให้การคุมกำเนิดแบบหน้า 7 หลัง 7 ซึ่งอาจเกิดความพลาดพลั้งได้

4. มุมมองต่อความสัมพันธ์ในอนาคด

มุมมองต่อความสัมพันธ์ในอนาคต พบว่า ผู้ให้ข้อมูล 4 ใน 5 ราย ไม่มีความคาดหวังในเรื่องที่จะสามารถใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันตลอดจนจบการศึกษา และเข้าสู่วัยทำงาน เพราะทั้ง 4 ราย มีความเห็นเช่นเดียวกัน คือ สิ่งที่อยู่ในอนาคดไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ ดังนั้น จึงขอทำวันนี้ให้ดีที่สุด ส่วนมุมมองในเรื่องของการจดทะเบียนสมรส ทั้ง 5 ราย ยังไม่ให้ความสำคัญเรื่องนี้ เพราะเห็นว่าเรื่องยังไม่ใกล้ตัว จึงยังไม่มีความคิดเห็นเรื่องนี้

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง "การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา" ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและชัดเจน

มากที่สุด ลักษณะการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในกลุ่มนี้ยังจะยังไม่เปิดเผย ซึ่งจะมีผู้รับรู้ในกลุ่มแคบๆ คือกลุ่มของเพื่อนสนิท ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ-นามสกุลจริง รวมถึงข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ ดังนั้น การอภิปรายผลนี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานดังกล่าว โดยผู้ศึกษาจะขออภิปรายโดยนำเอาประเด็นจากปัญหาของการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งสามารถที่จะแบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เพื่อทราบการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชาย หญิง ระดับอุดมศึกษา ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และตอนที่ 3 มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

ตอนที่ 1 การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา

1. ด้านการตัดสินใจย้ายเข้ามาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานระหว่างนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษานั้น พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลนั้น ใช้ความพึงพอใจในการตัดสินใจ โดยไม่มีระยะเวลาที่กำหนดแน่นอนว่า จะต้องคบกันนานเท่าไร เมื่อถึงระยะหนึ่งที่ต่างฝ่ายต่างมีความต้องการที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของ Reiss (1976) คือ พื้นฐานการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของบุคคล แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ 1) เน้นด้านร่างกาย (Body-centered) เช่น การกอด การจูบ หรือการเส้าโคม เป็นต้น 2) เน้นด้านอารมณ์ของบุคคล (Person-centered) เช่น ความรัก ความผูกพัน เป็นต้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530: 290) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การอยู่อาศัยตามลำพัง และเป็นอิสระจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยเมื่อเปรียบเทียบวัยรุ่นที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองกับกลุ่มที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด อัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์จะเท่ากับ 4 : 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนชม สกนธวัฒน์ (2535) ร้อยละ 23.6 ของวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่หอพัก หรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าที่พักอยู่กับบิดา มารดา หรือญาติ และยังสอดคล้องกับ วิทยา นาควัชระ (2527) วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถเกิดได้ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน ระหว่างการเป็นนักศึกษา

1. ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่

การศึกษาดังกล่าวพบว่า ด้านนักศึกษาชาย 2 ใน 3 จะเป็นฝ่ายบอกให้บิดา มารดา รับทราบถึงการกระทำของตน ส่วนนักศึกษาหญิง 1 ใน 2 คนกล้าที่จะบอกให้มารดา รับทราบเหตุผล เนื่องจากมารดาสังเกตและเป็นฝ่ายถามก่อน ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สังคมไทยในยุคสมัยก่อนจนถึงปัจจุบันที่ปลูกฝังว่าฝ่ายชายทำอะไรก็ได้ไม่เสียหาย จะมีความประพฤตินในเรื่อง

เพศอย่างไรก็ได้สังคมยอมรับได้ เพียงแต่ไม่ให้กระทบกับหน้าที่หลักของตน ครอบครัวนั้นๆ ก็รับได้แล้ว แต่ฝ่ายหญิงที่ถูกปลูกฝังว่าให้รักนวลสงวนตัว ไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพราะหากมีสังคมรอบข้าง บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครอง จะผิดหวังและเสียใจก็ยังคงอยู่เช่นเดิม การให้คุณค่าของพรหมจารีของผู้หญิงไทยปรากฏขึ้นตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา โดยได้รับอิทธิพลจากความคิดในเรื่องเพศแบบ วิคตอเรีย (Victorian Sexual Attitudes) และคุณค่าเหล่านี้ได้เสนอสู่สังคมผ่านทางวรรณกรรม นวนิยายต่างๆ ในเวลาต่อมา เช่น ในพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องเงาะป่า ที่ลำหับ กล่าวว่า

“เกิดเป็นหญิงจริงสำหรับอดสู สุตจะกู่แก่กายให้หายกลืน
 แม้ได้กับชมพลาที่รักิน เขาู้ลึ้นว่าคู่ครองของเฮนา
 ได้คู่แก่ที่ร้ายน่าอายเหลือ เขา (ชมพลา) ถูกเนื้อจับต้องเหมือนของเขา”

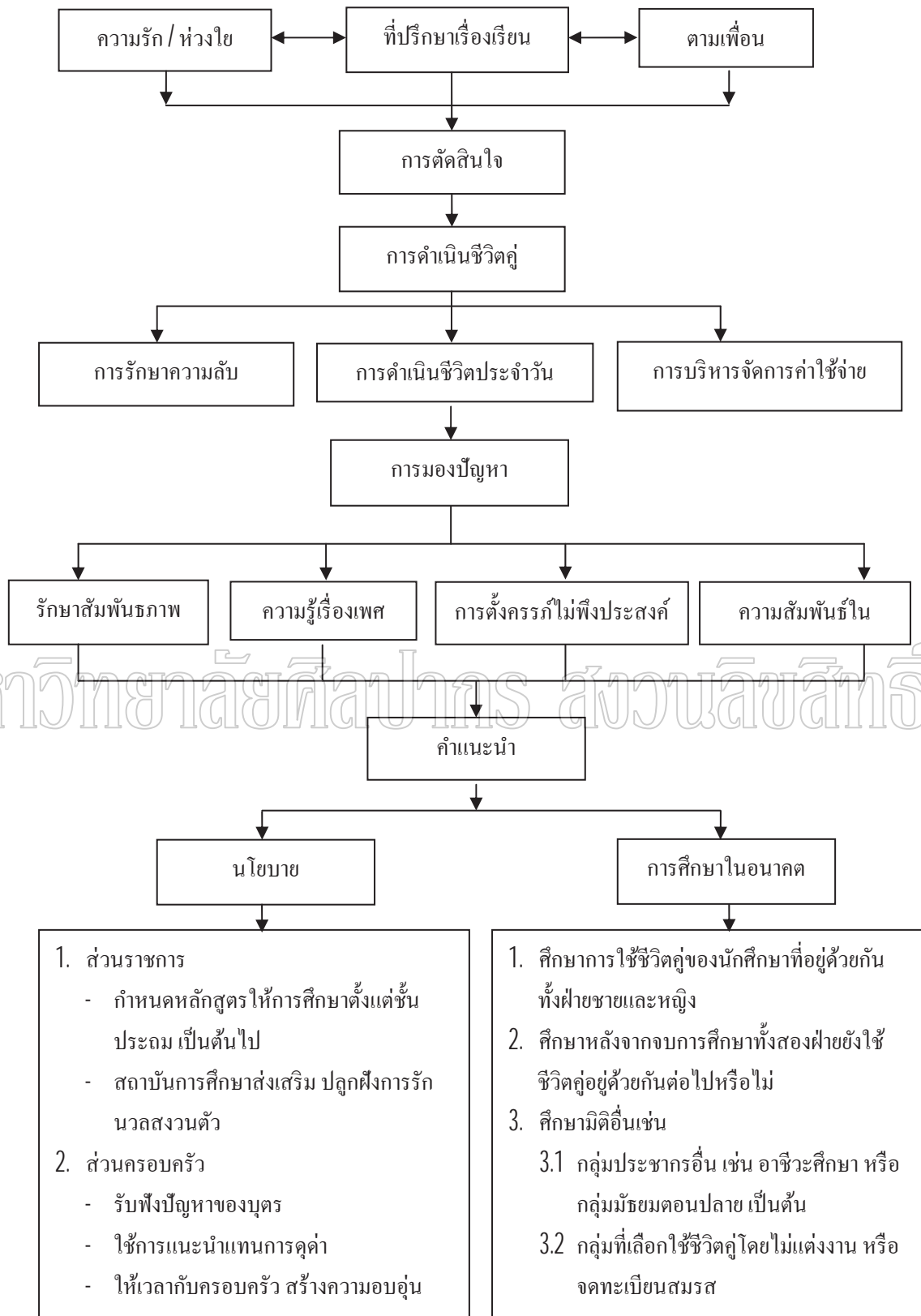
จากวรรณกรรมนี้แสดงให้เห็นว่า การเกิดเป็นหญิงนั้นต้องรักนวลสงวนตัว เพราะถ้าให้ชายมาชมชมจะถือว่ามีราคนแล้ว ยิ่งถ้าเป็นชายที่มาชมชมมีคู่แล้วก็ยิ่งน่าอับอายยิ่งขึ้น

2. ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน และการบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัว การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่าย สำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การดูแลบริหารจัดการสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นหน้าที่ของฝ่ายหญิง ซึ่งยังคงสอดคล้อง และเป็นไปตามค่านิยม วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของประเทศไทยไม่ว่าจะยุคใดก็ตาม ที่ฝ่ายหญิงจะมีหน้าที่ดูแลบริหารจัดการเรื่องภายในบ้าน ครอบครัว ตลอดจนการดูแลเรื่องค่าใช้จ่าย โดยที่ฝ่ายชายจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องที่หนักๆ เช่น การหาเงินเพื่อจุนเจือครอบครัว เป็นต้น ซึ่งเหมือนคำเปรียบเทียบกับว่า ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง โดยมีความหมายว่าผู้ชายจะเป็นผู้นำในการดำเนินชีวิต หรือเปรียบเสมือนส่วนหน้า ส่วนผู้หญิงจะเป็นผู้ตามคอยดูแลส่วนหลัง ให้สามารถเดินทาง หรือดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคง ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเลือกจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนรัก จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบดังกล่าว แต่ทั้งนี้ แม้ความรับผิดชอบนั้นอาจดูยิ่งใหญ่สำหรับหนุ่มสาววัย 18-23 ปี ทั้งคู่ก็ยินดีที่จะให้การดำเนินชีวิตของตนเองเป็นไปเช่นนั้น ซึ่งอาจมีความแตกต่างจากครอบครัวปกติคือ นักศึกษายังมีความสะดวกสบายในด้านการปฏิบัติงานบ้าน เช่น การทำความสะอาดห้องพัก การซักผ้า และการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์ภายในห้องพัก โดยหน้าที่เหล่านี้จะถูกยกให้เป็นหน้าที่ของแม่บ้าน ช่าง ที่ถูกจ้างมาด้วยเงิน เพื่อแลกกับความสะดวกสบายของนักศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสพิน (2544) ที่ว่านักศึกษามาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน เพราะต้องการประหยัดค่าใช้จ่าย และเพื่อความสะดวกสบาย

ตอนที่ 3 มุมมองต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่

การใช้ชีวิตคู่ ไม่ว่าจะเป็นช่วงอายุไหนๆ ก็จะต้องมีปัญหาก่อเกิดขึ้นตามมาไม่มากก็น้อย เพราะการมาอยู่ร่วมกันของคน 2 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งจากการเลี้ยงดู นิสัย บุคลิก และการเป็นอึดตาของแต่ละคน ทำให้การมีปัญหา ทะเลาะ มีปากเสียงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ขึ้นอยู่กับว่าใครจะหาวิธี แนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นได้ดีกว่ากัน บางคู่อาจถึงกับต้องเลิกตากัน ทั้งที่อยู่ด้วยกันได้แค่ไม่ถึงเดือน บางคู่อาจอยู่ร่วมกันได้ตลอดจนกระทั่งลงเอยด้วยการแต่งงานก็เป็นได้ แต่จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่านักศึกษาในกลุ่มนี้มักมีปัญหาลittle น้อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการหึงหวง งอน และเอาแต่ใจของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้าจะศึกษาถึงเหตุผลแล้วก็สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเล็กๆ น้อยๆ นี้ เนื่องจากทั้ง 2 ฝ่ายไม่ได้มีปัญหาคือต้องให้คิดมาก มีเพียงเรื่องเดียวที่ต้องรับผิดชอบคือ การเรียนหนังสือให้จบตามที่ครอบครัวหวังไว้ ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีไม่รุนแรงนัก หรืออาจกล่าวได้ว่าทั้ง 2 ฝ่ายมาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ก่อนข้างมีเงินหรือบางครอบครัวมีกิจการเป็นของตนเอง ทำให้ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนร่วม ปัญหาเรื่องการแสวงหาสิ่งต่างๆ เพื่อมาตอบสนองความต้องการไม่มี เพราะหากต้องการอะไรทางบ้านก็จะหาให้หรือให้เงินเพื่อนำมาใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chilman (2531) ที่พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีทัศนคติที่ดี มีความสำเร็จในการศึกษา และมาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมักจะมีจุดมุ่งหมายในการดำรงชีวิต และมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานต่ำ แต่เมื่อเกิดปัญหาขึ้นทั้ง 2 ฝ่ายเลือกที่จะไม่เผชิญหน้ากันเพื่อไม่ให้ปัญหาที่เกิดขึ้นบานปลาย หรือร้ายแรงไปกว่าที่เป็นอยู่ เพราะถ้ามองจากบทสัมภาษณ์ สามารถเปรียบเทียบปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างทั้ง 2 ฝ่ายได้ว่า “แค่น้ำผึ้งหยดเดียว” คือจะมองว่าปัญหาลittle ก็เล็ก จะมองว่าปัญหาใหญ่ก็ใหญ่ แต่ถ้ารู้จักการบริหารจัดการที่ดีแล้ว น้ำผึ้งหยดเดี่ยวนี้อาจไม่ทำให้เกิดเรื่องบานปลายได้ หรืออาจเปรียบได้กับสุภาษิตที่ว่า “พูดไป 2 โฟเบียร์ นิ่งเสียตำลึงทอง” หากนักศึกษารู้จักการหาวิธีที่ประนีประนอมมาใช้ในชีวิตคู่ หรือทำความเข้าใจกับปัญหานั้นๆ ก็จะยังคงรักษาสถานภาพของตนกับคนรักอย่างนี้ได้ตลอดไป ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 บทสรุปการศึกษา "การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา"

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการ เนื่องจากเป็นปรากฏการณ์ที่สังคมมองว่าเป็นเรื่องที่รับไม่ได้ และเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้อย่างชัดเจนเหมือนกับพฤติกรรมอื่นๆ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาเข้าไปศึกษาได้โดยตรง ดังนั้น การค้นหากลุ่มตัวอย่างจึงเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก เพราะต้องผ่านการแนะนำจากบุคคลที่รู้จักพวกเขา และขึ้นอยู่กับความยินยอมพร้อมใจของผู้ให้ข้อมูลด้วย ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างไม่มากเท่าที่ควร และเป็นเพียงนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งเดียว และกลุ่มเดียวเท่านั้น ผลการศึกษาที่ได้จึงไม่อาจใช้เป็นข้อสรุปครอบคลุมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งหมดในประเทศไทยได้ เพื่อให้การศึกษาครั้งต่อไปมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ด้านนโยบาย หน่วยงาน และสถาบันที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกัน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขและยอมรับว่าปัญหาเรื่องเพศขณะนี้ เป็นปัญหาที่ร้ายแรงพอๆ กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ซึ่งนับวันจะยิ่งระบาค และมีผลกระทบต่อสังคมมาก โดยวัยรุ่นที่หลงผิดกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่ หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนับวันจะมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ทำให้ประเทศเสี่ยงกับการมีทรัพยากรบุคคลที่ขาดคุณภาพยิ่งขึ้น

1.1 หน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กรมพัฒนาสังคมและมนุษย์ และกระทรวงสาธารณสุข ควรนำข้อมูลที่มีอยู่มาแบ่งปัน เพื่อกำหนดเป็นนโยบายดังนี้

1.1.1 กำหนดหลักสูตรให้การศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม เป็นต้นไป

1.1.2 สถาบันการศึกษาส่งเสริม ปลูกฝังการรักนวลสงวนตัว

1.1.3 กรมพัฒนาสังคมและมนุษย์ เร่งรณรงค์ และให้ความรู้ สำหรับวัยรุ่นนอกระบบที่ไม่ได้รับการศึกษา

ระบบที่ไม่ได้รับการศึกษา

1.1.4 กระทรวงสาธารณสุขเก็บรวบรวมข้อมูล และเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงให้กับสังคมได้รับทราบ

1.2 ด้านครอบครัว บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญกับบุตรหลาน โดยรับฟังปัญหาของบุตรหลาน ใช้การแนะนำแทนการว่ากล่าว การอธิบายโดยใช้เหตุผล การให้เวลากับครอบครัว สร้างความอบอุ่น รวมถึงการไม่ยอมจำนนต่อความเป็นไปของสังคม เช่น ไม่เห็นแก่ว่าบุตรของตนเป็นผู้ชาย ที่คิดว่าไม่เสียหาย ควรอบรมให้เห็นถึงความสำคัญของผู้หญิง โดยชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงมีคุณค่าแค่ไหน และไม่ควรเห็นแก่ตัวเอง โดยการแนะนำให้ลูกสาวไปทำแท้ง เพราะกลัวการอับอาย หรือความเสียหายต่อครอบครัว เป็นต้น การให้เกียรติทั้งตัวเอง และฝ่ายตรงข้ามเป็นสิ่งที่ดีงามอย่างไร

2. ด้านการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการพิจารณาถึงประเด็นต่อไปนี้ คือ

2.1 ศึกษาการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันทั้งฝ่ายชายและหญิง เพราะอาจได้รับทราบอีกเหตุผลหนึ่ง ซึ่งเป็นประเด็นที่แตกต่างออกไป ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ไม่มีโอกาสได้สัมภาษณ์ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน

2.2 ศึกษาหลังจากจบการศึกษาทั้งสองฝ่ายยังใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันต่อไปหรือไม่ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัย และเหตุผลที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายใช้ชีวิตคู่ต่อไป หรือแยกทางกัน และเมื่อใช้ชีวิตคู่ต่อไปมีการจัดงานแต่งงานตามประเพณี หรือมีการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายกันหรือไม่

2.3 ศึกษามิติอื่นเช่น

2.3.1 กลุ่มประชากรอื่น เช่น อาชีวะศึกษา หรือกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น เพราะปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้โดยทั่วไปที่นักเรียนอาชีวะ หรือมัธยมฯ จะเดินจับมือ กอดหอม กันในที่สาธารณะทั่วไป ดังนั้น หากได้มีการศึกษาในกลุ่มนี้ จะทำให้ทราบวิธีการดำเนินชีวิตต่อไปในระดับอุดมศึกษา

2.3.2 กลุ่มที่เลือกใช้ชีวิตคู่โดยไม่แต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรส ซึ่งจะมีนักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่กันต่อไป โดยไม่มีการจัดงานแต่งงาน หรือการจดทะเบียนสมรส แต่จะยังยินดีที่จะใช้ชีวิตคู่แบบนี้ต่อไป ด้วยเหตุผล หรือความจำเป็นอย่างไร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เกื้อ วงศ์บุญญสิน และเขาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม. ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย.

พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน : การวิจัย
ข้ามวัฒนธรรมในประเทศอเมริกา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.

จามรี ศรีรัตนบัลล์. "เจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือของประเทศไทย."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2543.

จุฑามาศ นุชนารถ. "การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการ
เจริญพันธุ์และวางแผนประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

ชวนชม สกนธวัฒน์. การคุมกำเนิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : ภาควิชาสูติศาสตร์ และนรีเวช
วิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. "การศึกษาทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศการเจริญพันธุ์และ
การคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาสูตินรีเวช มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.

ชัยวัฒน์ ปัญงพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์. เพศศึกษาแผนใหม่.
กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2524.

คุณฤณี เจริญสุข. ผลการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

นภาพรณี หะวานนท์. "ผลการออกไปทำงานนอกบ้านของภรรยาที่มีต่อความสัมพันธ์ใน
ครอบครัว." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539.

นิรมล ชีระไตรรักษ์. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการพยาบาลครอบครัว มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์. สังคมวิทยาชีวิตประจำวัน : แนวทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์. กรุงเทพมหานคร : โครงการพัฒนาวิชาการ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

มยุรี ภูงามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2534.

มานพ คณะโต. พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย กรรมการแพทย์, 2541.

รุจา ภูไพบูลย์. การพยาบาลครอบครัว แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้ ในโครงการตำรา ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร : วี จี พรีนติ้ง, 2541.

รุจิรา สายสมร. "ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดชลบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.

วรัญญู กุลดิลก. "ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

วัฒนา มหาราช. "ความคิดเห็นและทัศนคติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.

วันทนีย์ วาสีกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วิทยา นาควัชระ. ก ู้จักชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ส่งเสริมพัฒนา, 2527.

_____. ข ตอบปัญหาเรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญอักษรทัศน์, 2527.

วันดดา ปิยะศิลป์. คู่มือสำหรับพ่อแม่ ตอน เด็กสมาธิสั้น. กรุงเทพมหานคร : โอลิสติก พับลิชชิ่ง, 2540.

วิศิษฐ์ วั่งวิญญู. วัยรุ่นกับปัญหาทางเพศ. กรุงเทพมหานคร : ศึกษิตสยาม, 2518.

สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

สุพัตรา สุภาพ. ก วัยรุ่นกับพฤติกรรมรุนแรงยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทย : มุมมองนักสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

_____. ข สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุรศักดิ์ เอี่ยมเก็บ. "ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

สุรางค์ เลิศชาธาร. "การศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการสอนเพศศึกษา : ศึกษากรณีโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

โสพิน หมูแก้ว. "อยู่ก่อนแต่ง : การอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

ภาษาอังกฤษ

Blumer, H. Symbolic interactionism : Perspective and method. New York : Prentice Hall, 1969.

Brooks-Gumm, J., and F.F. Furstenberg. Adolescents sexual behavior. In M.E. Rolf (Ed), Adolescents Behavior and Society. New York : Mc Graw-Hill, 1990.

Charon, J.M. Symbolic interaction : an introduction, an interpretation, an integration. New York : Prentice Hall, 1998.

Maas, J.W., H. Benensohn, and D.H. Landis. "A Kinetic study of the disposition of circulating norepinephrine in normal male subjects." Journal of Pharmacology and Experimental Therapeutics 174, 3 (September 1970) : 381-387.

Reiss, I.L. "Premarital Sex as Deviant Behavior : An Application of Current Approaches to Deviance." American Sociological Review 35, 1 (February 1970) : 78-79.

ภาคผนวก
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์

การศึกษาเรื่อง "การใช้ชีวิตก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิงระดับอุดมศึกษา" ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาชายหญิง ชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 5 ราย โดยจัดทำตารางข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	รายได้ต่อเดือน	วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์
1. ดุลย์	21	20,000	6 ตุลาคม 2553
2. กรกฏ	21	25,000	13 ตุลาคม 2553
3. เมษ	22	20,000	18 ตุลาคม 2553
4. มิน	22	18,000	18 ตุลาคม 2553
5. กุมภ์	21	28,000	22 ตุลาคม 2553

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ข

แนวการสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แนวการสัมภาษณ์

ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นการศึกษา
4. แหล่งที่มาของรายได้
5. รายได้ต่อเดือน
6. ลักษณะที่อยู่อาศัย
7. สถานะทางครอบครัว

คำถามสำหรับงานวิจัย (ปลายเปิด)

1. ก่อนตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน อยู่ที่ไหนมาก่อน
2. อยู่ด้วยกันตั้งแต่เมื่อไร นานเท่าไร
3. ใครเป็นคนตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน (ชายมาอยู่กับหญิง หรือหญิงมาอยู่กับชาย)
4. เหตุผลที่มาอยู่ด้วยกัน
5. SEX มีผลต่อการตัดสินใจมาอยู่ด้วยกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
6. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแล้วมีผลกระทบต่อการศึกษาหรือไม่ อย่างไร
7. เมื่อมาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันทางบ้านทราบหรือไม่ เพราะเหตุใด
8. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมีการแบ่งงานกันทำหรือไม่ อย่างไร
9. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันใครเป็นผู้จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก หรือตกลงกันอย่างไร
10. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าเช่าหอ
11. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่างๆ ในการอุปโภค บริโภค เช่น ค่าผงซักฟอก ยาสีฟัน ค่าอาหาร ฯลฯ
12. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมีการให้เงินกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
13. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมีความคาดหวังซึ่งกันและกันหรือไม่ อย่างไร เช่น คาดว่าผู้ชายจะดูแลปกป้องได้ เป็นต้น
14. เมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันเวลามีเพศสัมพันธ์มีการป้องกันหรือไม่ อย่างไร
15. หากเกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์ไม่คาดฝัน เช่น ตั้งครรภ์ ติดโรค มีวิธีแก้ไขอย่างไรปรึกษาใคร เพราะเหตุใด

16. หลังจากจบการศึกษาคิดว่าจะยังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
17. หลังจากจบการศึกษาแล้วคิดว่าจะจัดงานแต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรสกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
18. โดยรวมแล้วหากมีปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นของการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน คืออะไร
19. เมื่อเกิดปัญหาขึ้นท่านเลือกปรึกษาใคร เพราะเหตุใด

หมายเหตุ

1. ปัญหาข้อที่ 1 - 5 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1
2. ปัญหาข้อที่ 6 - 12 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2
3. ปัญหาข้อที่ 13 - 19 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวสุชานันท์ ตาลเจริญธรรม
ที่อยู่	543 ถนนมาเจริญ แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การธนบุรี
พ.ศ. 2542	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยทองสุข
พ.ศ. 2551	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ ภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2536 - 2539	คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2539 - ปัจจุบัน	วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์